

Vormgeving: Studio Spectrum
Voor deze uitgave is gebruik gemaakt van Aula 7, G.J.M. Bartelink, *Grieks-Nederlands woordenboek* en Aula 24, H.H. Mallinckrodt, *Latijn-Nederlands woordenboek*.
Eerste druk gezamenlijke gebonden uitgave 1984

SPECTRUM
WOORDENBOEK

GRIEKS NEDERLANDS

G.J.M. Bartelink

© 1984 by Het Spectrum B.V.
No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the publisher.
Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

02-0161.01 D 1984/0265/50 ISBN 90 274 3454 9

Uitgeverij Het Spectrum Utrecht/Antwerpen

WOORD VOORAF

Bij het samenstellen van dit woordenboek heeft de bedoeling vooropgegaan, ondanks de noodzakelijke beknoptheid toch de gymnasiast zoveel mogelijk te bieden. Een speciale moeilijkheid bestaat hierin dat niet, zoals bij de moderne talen, de frequentie alleen voor het opnemen van een woord bepalend is, maar evenzeer het voorkomen (zij het slechts een enkel maal) bij een veelgelezen auteur. Van de zeer gangbare schrijvers moest dus zoveel mogelijk worden opgenomen. De volgende schrijvers werden in hun geheel verwerkt: HOMERUS (*Ilias* en *Odysee*), HERODOTUS, SOPHOCLES (behalve de *Ichneutai* en de fragmenten), EURIPIDES (behalve de *Rhesus* en de fragmenten), THUCYDIDES, LYSIAS, XENOPHON (*Anabasis* en *Cyropaedie* alsmede enkele gedeelten uit de *Hellenica* en de *Memorabilia*), PLATO (behalve de *Epistulae*), DEMOSTHENES en het NIEUWE TESTAMENT (voor het laatste werd ook aan een aantal belangrijke varianten aandacht besteed). Van PLUTARCHUS werd een vijftal van de meest gelezen levens geëxcerpeerd en verwerkt, nl. de *Vitae Alexandri, Caesaris, Gracchorum, Æmilii Pauli* en *Periclis*. Daarnaast werd nog een aantal zeer gangbare koinè-termen opgenomen. Ter vergemakkelijking van de lectuur kreeg verder een vrij groot aantal afwijkende werkwoordsvormen een plaats met een verwijzing naar het betrokken verbum.

Bovendien werden de veel gebruikte leesboeken van Cohen-van IJzeren-Schuursma en Van der Veer volledig geëxcerpeerd, waarbij echter de woorden die in de commentaren worden verklaard niet speciaal werden opgenomen. In een Appendix tenslotte werd een aantal grammaticale, mathematische en cultuurhistorische termen samengebracht.

De geboden beperking heeft geroept tot het buiten beschouwing laten van de lyrici op grond van hun zeer rijk en gedifferentieerd vocabularium. Het is echter gebruikelijk de lyrische poëzie op de scholen met een uitgebreide commentaar te behandelen, zodat dit bezwaar zich minder doet gevoelen.

De auteur heeft zeer veel te danken aan de laatste editie van het Griekse lexicon van Liddell-Scott-Jones. Daarnaast werden ter zelfstandige controle van het materiaal de speciale indices en lexica voor de bovengenoemde schrijvers vergeleken.

Op diverse manieren is beknoptheid nagestreefd. Waar het de duidelijkheid niet schaadt, is bij het aanduiden van constructies al het vanzelfsprekende weggelaten. Regelmatig afgeleide adverbium-vormen worden, voor zover ze niet een aparte betekenis hebben, niet aangegeven. Evenmin een normaal medium (zoals van *ὄντις* en *ἐπις*). De genitivus is slechts bij afwijkende vormen aangegeven. Van de stamtijden zijn gewoonlijk slechts de opvallende vormen geregistreerd. Wel is, zoals boven reeds werd opgemerkt, een aantal werkwoordsvormen opgenomen, met verwijzing naar het betrokken verbum. Etymologisering wordt praktisch nergens geboden, noch door het aangeven van een gereconstrueerde vorm, noch door het omschrijven van een oorspronkelijke maar niet meer bestaande woordbetekenis. Passages uit auteurs worden met een enkele uitzondering niet aangegeven. Wel zijn enkele hoofdgroepen gesymboliseerd: het Homerische epos door het teken *, de tragici (Sophocles en Euripides) door het teken °, het Nieuwe Testament door het teken +. Poëtische woorden (bv. woorden die zowel in het epos als bij de tragici voorkomen) krijgen gewoonlijk de aanduiding *poët.* Deze aanduidingen gelden niet absoluut,

maar dienen slechts als wegwijzers binnen het kader van de in dit woordenboek opgenomen literatuur.

Detailopmerkingen:

1. Bij de woordbetekenissen markeert de puntkomma de overgang naar een nieuwe betekenis of een sterk afwijkende nuance. Betekenissen, die ongeveer synoniem zijn of vrij dicht bij elkaar staan, zijn door een komma gescheiden.
2. De letters **A, B en C** duiden homoniemen aan.
3. Bij de adiectiva op *-os* geeft het cijfer 2 of 3 het aantal uitgangen aan.
4. Ter wille van de overzichtelijkheid worden bij werkwoorden met uitgebreide betekenisreeksen activum en medium (passivum) afzonderlijk behandeld.
5. Wanneer van een woord uitsluitend de Dorische vorm voorkomt, wordt deze alleen gegeven (bv. *γαπετής, καθάμεριος, κηροδέτας* in de tragedie). In de andere gevallen wordt regelmatig naar het Attische woord verwezen bv. bij *ἀγεμνέυμα, ἀέριος, ἀμέριος, ἀμέτερος, κυναγός, μεθαμέριος* en *μονομάτωρ*.
6. Afwijkende Ionische vormen worden regelmatig genoteerd (bv. *κάττημαι* voor *κάθημαι*) met de aanduiding *Ion*. Bij verba worden als regel de vormen met *σσ* aangegeven, niet die met *ττ*.
7. Een aantal twijfelgevallen van de zgn. tmesis wordt behalve onder het simplex eveneens onder het compositum opgenomen bv. *ἀποκαπύσω, ἐξάρασσω, παρακίω, παρατανύω*.

LIJST VAN AFKORTINGEN

abs	absoluut; absolutus	Lesb.	Lesbisch
acc.	accusativus	Lys.	Lysias
act.	activum	m	masculinum
adi.	adiectivum; adjectivisch	med.	medium
adi. verb.	adiectivum verbale	med.-pass.	medium-passivum
adv.	adverbium; adverbiaal	mf	masculinum of femininum
Aeol.	Aeolisch	mpl.	masculinum plurale
and.	volgens anderen	n	neutrum
aor.	aoristus	neg.	negatie
a.p.	aoristus passivi	nom.	nominativus
Aram.	Aramees	npl.	neutrum plurale
Ath.	Atheens	NT	Novum Testamentum
athem.	athematisch	o. a.	onder andere
Att.	Attisch	obj.	object
augm.	augment	opt.	optativus
bet.	betekenis	overdr.	overdrachtelijk
bv.	bijvoorbeeld	part.	participium
c.	cum	pass.	passivum
caus.	causaal	perf.; pf.	perfectum
causat.	causativum	pers.	persoon
cf.	confer	Perz.	Perzisch
cl.	conjectuur	Pl.	Plato
codd.	codices	pl.	pluralis (-e)
coll.	collectivum	plqpf.	plusquamperfectum
comp.	comparativus	poët.	poëtisch
compos.	compositum	poss.	possessivum
concr.	concreet	pp.	perfectum passivi
coni.	coniunctie; coniunctivus	ppp.	participium perfecti passivi
contr.	contractie	praed.	praedicatief
dat.	dativus	praep.	praepositie
Dem.	Demosthenes	praes.	praesens
demin.	deminutivum	prob. 1.	probabilis lectio
d.l.	dubia lectio	relat.	relativum
DM	deponens medium	sc.	scilicet
Dor.	Dorisch	simpl.	simplex
DP	deponens passivum	sing.	singularis
dual.	dualis	sp.	speciaal
eigenl.	eigenlijk	stt.	stamtijden
ep.	episch	subst.	substantivum, substantivisch
etc.	et cetera	superl.	superlativus
euf.	eufemistisch	s. v.	sub verbo
f.	femininum	temp.	temporeel
fig.	figuurlijk	Th.	Thucydides
f.l.	falsa lectio	them.	thematisch
fpl.	femininum plurale	trag.	tragici
fut.	futurum	trans.	transitivum
fut. ex.	futurum exactum	uitdr.	uitdrukkingen
gen.	genitivus	v.	van (<i>soms</i> : voor)
gw.	gewoondlijk	vbd.	verbinding(en)
Hdt.	Herodotus	vd.	van de (<i>soms</i> : voor de)
Hebr.	Hebreeuws.	ve.	van een
Hom.	Homerus	verb.	verbum; verbaal
imp.	imperativus	vg.	vergelijk
impers.	impersonale	vh.	van het (<i>soms</i> : voor het)
impf.	imperfectum	v. l.	varia lectio
indecl.	indeclinabile	voc.	vocativus
inf.	infinitivus	voorg.	voorgaande
interi.	interiectie	wd.	woord(en)
intr.	intransitivum	wschl.	waarschijnlijk
Ion.	Ionisch	Xen.	Xenophon
ipv.	in plaats van	z.	zie
iter.	iterativum (-us)	3 p.pl.pf.p.	3de persoon pluralis perfecti passivi
Lat	Latijn(s)		

HET GRIEKSE ALFABET

kleine letter	hoofd-letter	Griekse naam	Ned. teken	kleine letter	hoofd-letter	Griekse naam	Ned. teken
α	Α	alpha	a	ν	Ν	nu	n
β	Β	bêta	b	ξ	Ξ	xi	x
γ	Γ	gamma	g	ο	Ο	ο-mikron	o
δ	Δ	delta	d	π	Π	pi	p
ε	Ε	e-ppsilon	e	ρ	Ρ	rho	r
ζ	Ζ	zêta	z	σ, ς	Σ	sigma	s
η	Η	êta	è	τ	Τ	tau	t
θ	Θ	thêta	th	υ	Υ	u-psilon	u
ι	Ι	jota	i(j)	φ	Φ	phi	f(ph)
κ	Κ	kappa	k	χ	Χ	chi	ch
λ	Λ	la(m)bda	l	ψ	Ψ	psi	ps
μ	Μ	mu	m	ω	Ω	o-mega	oo

Een woord dat met een klinker of tweeklank begint, heeft hierboven een ⁷ (spiritus lenis) welke geen verandering brengt in de uitspraak, of een ⁸ (spiritus asper) welk teken aangeeft dat men vóór de klinker of tweeklank een *h* moet uitspreken (*á* is dus uit te spreken als *ha*). Tweeklanken hebben de spiritus boven de tweede klinker.

Elk woord (uitgezonderd enkele zgn. *enclitica*) heeft een *accent* op één van de laatste drie lettergrepen:

een perispomenè (circumflexus)	~ of
een oxeia (acutus)	· of
een bareia (gravis)	˘

Bij de in Nederland gangbare (Henniniaanse) uitspraak wordt met dit in oorsprong muzikaal accent geen rekening gehouden. Men spreekt de woorden uit volgens de Latijnse driesyllabewet, met intensiteitsaccent.

De Griekse leestekens verschillen niet van de Nederlandse, met uitzondering van de Nederlandse puntkomma en dubbelpunt (in het Grieks een punt bovenaan de regel) en het Nederlandse vraagteken (in het Grieks een puntkomma).

In het Grieks worden de getallen door letters aangeduid:

α'	1	ια'	11	κ'	20	σ'	200
β'	2	ιβ'	12	λ'	30	τ'	300
γ'	3	ιγ'	13	μ'	40	υ'	400
δ'	4	ιδ'	14	ν'	50	φ'	500
ε'	5	ιε'	15	ξ'	60	χ'	600
ς'	6	ισ'	16	ο'	70	ψ'	700
ζ'	7	ιζ'	17	π'	80	ω'	800
η'	8	ιη'	18	ρ'	90	α	900
θ'	9	ιθ'	19		100		1000
ι'	10	κ'	20				

A

Α, α (άλφα) eerste letter van het Griekse alfabet.

α- (in samenstellingen) I *privativum* (απορητικόν) = Lat. in-; Ned. on-; geeft afwezigheid aan of het tegengestelde van iets, bv. α-σοφός, α-βαρής (voor klinkers meestal α-).

II *copulativum* (ἀδροιστικόν) duidt een vereniging aan (ook als α) bv. α-κόλουθος, α-λοχος, α-κοιτης.

III *intensivum* (ἐπινατικόν) bv. α-τενής.

IV *protheticum* (voorkomend naast stamverwante woorden zonder α) bv. ἀσπαρτω, ἀμέλγω.

ά (Dor.) = ή.

ά, ά, dá wee, ach, o.

ά-ατος* 2 onschendbaar, niet te verbreken; niet te misleiden; beslissend.

ά-αγής* 2 onbreikbaar.

ά-απτος* 2 ongenaakbaar, onaanastbaar.

ά-ασι-φροσύνη* z. δευφροσύνη.

ά-αχετος* 2 onduid-, onweersaanbaar.

ά-άτη* f. z. άτη.

ά-ατος* 2 onverzadelijk, niet genoeg kunende krijgen van, τινός.

άάω (aor. act. άάωσα, άάω, med.-pass. άάωτο, άάωθη) verblinden, verbijsteren; schaden, misleiden.

άβακός* geen vermoeden hebben (?).

ά-βάκχετος* 2 niet in de mysteriën van Bacchus ingewijd.

άβαξ m rekenbord, tafeltje.

ά-βαρής licht, niet lastig.

ά-βαράντος* 2 niet getoetst, — onderzocht.

ά-βαράντος* 2 zonder koning, onafhankelijk.

ά-βατος 2 ontoegankelijk, onbegaanbaar, ondoorwaadbaar; gewijd, heilig, rein.

άββή* (Aram.) vader.

ά-βέβαιος 2 onbestendig, onzeker, onvast.

ά-βέλτερος f onnoztheid; bêtise, lomp optreden.

ά-βέλτερος 3 onnozel, dom, dwaas.

ά-βλαστος 2 niet gedwongen.

ά-βιος 2 onbemiddeld; niet te overleven.

ά-βιστος* (ά-βιατος) 2 ondraaglijk; niet levenswaard.

ά-βλαβής ongeschonden; onschadelijk, onschuldig.

ά-βλής* nog niet afgeschoten, geheel nieuw.

ά-βληχρός 3 zwak, week, teer*; langdurig, uitmorgelend.

ά-βολέω* ontmoeten, treffen, τιμλ.

ά-βολος 2 nog met melktanden.

ά-βουλέω niet willen.

ά-βουίλητος 2 ongewenst, ongewild.

ά-βουιλια f radeloosheid, onbezonnenheid.

ά-βουλος 2 onbezonnen; radeloos; onverschillig, onbezorgd.

ά-βριθής* niet zwaar.

άβρό-βιος 2 verwijd (luxueus) levend.

άβρο-διατος 2 weelderig levend.

άβρο-κόμις* met dicht bladerdak.

ά-βρομιος* 2 luid schreeuwend (?).

άβρό-πλουτος* 2 weelderig, rijkelijk.

άβρός 3 weelderig, elegant, fijn; wekelijk, verwend, behagelijk.

άβροσύνη* f = άβρότης.

άβροτάλω* mislopen, τινός.

άβρότης f weelde, pracht; weekheid.

ά-βροτος (poët.) 2 (3) heilig, goddelijk.

ά-βροχος* 2 droog, dor, zonder regen,

άβρόνω versieren; med. pronken, zich een air geven.

ά-βυθος 2 onpeilbaar, bodemloos.

ά-βυσσος 2 onmetelijk, niet te peilen; f afgrond*.

άγάσθαι* inf. v. άγάσμαι.

άγάζομαι* bewonderen.

άγαθο-ειδής goed schijnend.

άγαθο-εργέω goed doen, weldoen.

άγαθο-εργία (-η) f weldaad.

άγαθο-εργός 2 goed handelend.

άγαθο-ποιέω* goed handelen, weldoen.

άγαθο-ποιία* f goede handelwijze.

άγαθο-ποιός* 2 goed handelend, weldadig.

άγαθός 3 goed, edel; degelijk, dapper, krachtig,

aanzienlijk, rijk; verstandig; rechtschapen;

welwillend; voordelig, nuttig, gunstig;

vruchtbaar; mpl. optimates, aristocraten,

leidende klasse; npl. goederen, bezit; voor-

raden, kostbaarheden; voordelen; deugden;

τέχνην in een vak; πρόσ άγαθός profijtelijk,

ten voordeel; επί άγαθός tot voordeel.

άγαθοσύνη* f goedheid, rechtschapenheid.

άγαθουργέω* goed doen, weldoen.

άγαθωσύνη* goedheid, rechtschapenheid.

άγαλμα wrevelig zijn, zich ergeren; be-

wonderen; benijden.

άγα-κλής, -κλειτός (poët.), -κλυτός* 2 zeer beroemd.

άγαλλασίς* f jubel, vreugde.

άγαλλιάω* (ook med.) jubelen, juichen.

άγάλλω sieren, eren; bronken, trots zijn op,

genoege vinden in, τιμλ.

άγαλμα n pronkstuk, sieraad, kleinood;

(goden)beeld; vreugde.

άγαλαμο-ποιός m beeldhouwer.

άγαμαι (aor. ήγασάμην, ήγάσθη) zich ver-

wonderen, bewonderen, vereren; goed-

vinden, het eens zijn met; misgunnen, be-

nijden, zich ergeren.

άγαμένος adv. met bijval.

ά-γαμος 2 ongehuwd; rampzalig.

άγαν adv. zeer, te veel.

άγανακτέω ontevreden —, toornig zijn; zich ergeren.

άγανάκτησις f wrevel.

άγανακτητικός 3 prikkelbaar.

άγανακτητός 3 ontevreden makend.

άγ-ανφος* 2 dik besneeuwd.

άγανός (poët.) 3 vriendelijk, mild, zacht.

άγανο-φροσύνη* f zachtheid.

άγανό-φρων (poët.) mild.

άγάομαι z. άγαμαι.

άγαπήω (ook med.) vriendelijk begroeten, verwelkomen, liefkozen.

άγαπάω begroeten, liefkozen; liefhebben,

hoogachten; zich te vreden stellen met, τι(ν) of part.

άγάπη* liefde(smaal), -gave.

άγαν-ήνωρ* dapper, mannelijk; gul, gastvrij.

άγάπησις f (het) beminnen, liefde.

άγαπητός 3 geliefd, lief; gewenst, welkom;

-όν εστιν men moet te vreden zijn; adv. ter-

nauwernood.

άγ-αρος* 2 sterk stromend; met sterke

stroming.

άγ-ατanos* 2 luid bruisend (kreunend).

άγαστός 3 bewonderenswaardig.

άγαυός (poët.) 3 edel, nobel; trots, fier.

άγαυρός 3 trots, pralend.

ἀγαρεύω+ noodzaken (mee te gaan); dwingen tot een tocht.
 ἀγαρήιον (Ion.) n postwezen.
 ἀγαρος m (Perz.) (ijl)bode.
 ἀγγείον n kan, kruik; kist, vat.
 ἀγγελία f boodschap, bevel.
 ἀγγελίης* m bode.
 ἀγγελη-φόρος m kamerheer.
 ἀγγέλλω berichten, verkondigen, verhalen; bevelen.
 ἀγγέλιμα n bericht, bevel.
 ἀγγέλιος m gezant, bode; engel.
 ἀγγήιον n (Ion.) z. ἀγγείον.
 ἀγγος n z. ἀγγείον.
 ἀγδην adv. met geweld, meesleurend.
 ἀγε, ἀγετε welaan, kom(aan).
 ἀγείρω (aor. ἤγε)ρόμιον* 3 p.pl.pf.p. ἀγγερά-
 ται*) verzamelen, bijeenbrengen; inzamelen, bedelen; ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη* keerde terug.
 ἀ-γείτω* zonder buren, eenzaam.
 ἀγελαιο-κομική f veeteelt.
 ἀγελαιός 3 tot de kudden behorend; in kudden (scholen) levend.
 ἀγελαιο-τροφία f veeteelt.
 ἀγελαιο-τροφική f kunst vh. verzorgen vh. vee.
 ἀ-γελαιότι adv. zonder lachen.
 ἀ-γέλαστος* 2 afschuwelijk, vreselijk.
 ἀγε-λείη* f buitbrengster.
 ἀγέλη f kudde, schare; troep, afdeling.
 ἀγελήθων adv. troepsgewijze.
 ἀγεῖν* = ἐάγησαν z. ἀγνυμι.
 ἀ-γευα-ἀγνητός 2 zonder stamboom.
 ἀ-γέυειος 2 baardeloos.
 ἀ-γευής ongeboren; van lage afkomst.
 ἀ-γέυητος 2 ongeschapen; niet verwezenlijk.
 ἀ-γέυνεια f lage afkomst; laffe houding.
 ἀ-γευνής van lage afkomst; onaanzienlijk, laag, gemeen, laf.
 ἀ-γέυνητος 2 niet geboren; van geringe afkomst.
 ἀγέουμαι (Ion.) z. ἀγαμαι.
 ἀ-γέραστος (poët.) 2 zonder eergeschenk, onbeloofd.
 ἀγεραῖς f (het) verzamelen, verzameling.
 ἀγέρωχος* 2 onstuimig; roemvol (?).
 ἀ-γευστός 2 niet geproefd hebbend; onbekend met, onervaren in, τινός.
 ἀγη f bewondering; nijd, haat.
 ἀγή* f (het) breken, brokstuk.
 ἀγηλατός met vloek beladen, verbannen.
 ἀγημα n legerafdeling (Sparta).
 ἀγηρολή f (over)moed, hoogmoed, fierheid.
 ἀγήρωρ (over)moedig; trots; zeer kloek.
 ἀγήραος*, -ατος 2, -ως niet ouder wordend; onvergankelijk, eeuwig jong.
 ἀγηρός* 3 bewonderenswaardig, wonderbaarlijk.
 ἀγιάζω* heiligen, wijden, reinigen; heilig achten.
 ἀγιασμός* m heiliging; heiligheid.
 ἀγίω wijden; een altaar onsteken*.
 ἀγινέω, ἀγίνω z. ἀγία.
 ἀγιος 3 heilig, gewijd aan, τινός.
 ἀγιουσίη*, ἀγιότης* f heiligheid.
 ἀγιουσία f heilig gebruik, ritueel.
 ἀγιουσίη* f heiligheid.
 ἀγκ- (syncope) z. ἀνακ-.
 ἀγκάξουμαι* in de armen nemen, omhoogen heffen.
 ἀγκάλη f arm, elleboog.
 ἀγκάλῃ* z. voors.
 ἀγκάς* adv. met —, in —, op de armen.
 ἀγκιστρία f, ἀγκιστρεινικός n (het) vissen met de hengel.
 ἀγκούνη f arm.

ἀγκος n dal, kloof.
 ἀγκύλη f riem (van speer); boogpees*; touw met lus*.
 ἀγκυλο-μήτης* krom van zin, sluw (oorspr.: met kromme sikkel?).
 ἀγκυλός 3 krom, listig.
 ἀγκυλό-τοξος* 2 met kromme boog.
 ἀγκυλο-χελής* met kromme snavel.
 ἀγκυλο-χρήλης* met kromme klauwen.
 ἀγκυλωτός* (v. l. -ητός) 3 met werpriem.
 ἀγκυρα f anker; steun.
 ἀγκών m elleboog, arm; hoek, bocht; kaap, voorgebte; γλυκὸς ἀγκών (κατ' ἀντίφρασιν van een moeilijkheid).
 ἀγκυρία (poët.) f pracht, glans, luister, heerlijkheid, feestvreugde; fierheid, trots.
 ἀγκυρίζω versieren; med. pralen.
 ἀγκύσιμα n, ἀγκύσιμος m sierraad, toof.
 ἀγκυλό-καρπος* 2 met heerlijke vruchten.
 ἀγκυλός (poët.) 3 (2) schitterend, heerlijk, prachtig.
 ἀγκυλο-οὐψ* (helder) stralend.
 ἀ-γκυλός* 2 barbaars (van taal).
 ἀγκυμός* m bergkloof, afgrond.
 ἀ-γκυφός* 2 ongevold, nieuw.
 ἀγνευα f reiniging(s-offer); vasten; kuisheid.
 ἀγνεύω* n kuisheid, reinheid.
 ἀγνεύω rein zijn, zich van iets onthouden.
 ἀγνεύω reinigen, verzooenen; wijden, offeren.
 ἀγνευμός* m reiniging, verzoening.
 ἀ-γνεύω niet kennen, — weten; over het hoofd zien, niet begrijpen.
 ἀ-γνήμα* n fout door onwetendheid.
 ἀ-γνοια f onkunde, gebrek aan inzicht; vergissing, fout.
 ἀ-γνούεω* z. ἀγνοέω.
 ἀ-γνώος 3 heilig, verheven; rein; reinigend*; geoorloofd.
 ἀγνώτης* f reinheid.
 ἀγνυμι (fut. ἀξω, aor. (ἐ)ξαξω, pf. ἐάγω) breken, verbrijzelen; knakken, buigen, krommen.
 ἀ-γνυμιώδης onverstandig, onbesuisd, onbillijk handelen.
 ἀ-γνυμιώδης f onwetendheid, onervarenheid; gebrek aan inzicht, onverstand; onbillijkheid, hardheid.
 ἀ-γνυμιών onwetend, onverstandig; onbillijk, ondankbaar.
 ἀ-γνως onbekend, duister*; onkundig, miskennend*.
 ἀ-γνώσασκε* aor. iterat. bij ἀγνοέω.
 ἀ-γνώσια f onbekendheid; onkunde.
 ἀ-γνώστως 2 onbekend; onkenbaar.
 ἀγξ- z. ἀναξ-.
 ἀ-γνος 2 ongeboren; kinderloos; misgeboorte τόκος —*; vrij van, τινός.
 ἀγορά f vergadering, bijeenkomst; onderhandeling, overleg; redevoering; vergaderplaats, -tijd; markt(waren), forum; koopgelegenheid, handel, verkeer; graanprijs (annona).
 ἀγοράζω op de markt zijn, — lopen; kopen.
 ἀγοραῖος 2 tot de volksvergadering behorend; de volksvergadering beschermend (van Zeus); welsprekend; -οὐ ἡμέρας gerechtsgedagen; mpl. kooplieden; lagere volk*.
 ἀγορα-νομία f aediliteit.
 ἀγορα-νομικός 3 vd. marktmeester; vd. aediel.
 ἀγορα-νόμιον n bureau vd. marktmeester.
 ἀγορα-νόμος m marktmeester, aediel.
 ἀγοροῖμαι vergaderen*; (in de vergadering) spreken.
 ἀγοραῖς f aankoop, inkoop.
 ἀγοράσμα n koopwaar.
 ἀγοραστική f handel.

ἀγοραστικός 3 bij de handel behorend.
 ἀγορευώ (fut. ἐράω, aor. εἶπον, pf. act. εἶρηκα, pf. p. εἶρημαι, aor. p. ἐρήθη) (in de volksvergadering) spreken, vermelden; aandraden; opsommen.
 ἀγορή-θεῖ* uit de vergadering.
 ἀγορή-δε* naar de vergadering.
 ἀγορητής* m redenaar, spreker.
 ἀγορητός* f welsprekendheid.
 ἀγοσός* m z. ἀγορά.
 ἀγος n gruwelzaam; bloedschuld.
 ἀγός m aanvoerder, leider.
 ἀγός* n schroom, verering; zoenoffer.
 ἀγοστός* m (gekromde) hand (?).
 ἀγρα f vangst; jacht, buit.
 ἀ-γράμματος 2 ongeletterd; ongeschreven.
 ἀ-γραπτός 2 ongeschreven.
 ἀ-γραύλιος op het land levend.
 ἀγρα-αἰλος 2 op het land levend, landelijk.
 ἀ-γράβλου (δίκην) wegens onrechtmatig geschrapt schulden.
 ἀ-γράδος 2 ongeschreven, mondeling; neutraal.
 ἀγρεα, ἀγρεῖτε* welaan.
 ἀγρέτας* m aanvoerder.
 ἀγρημα n jachtbuit, jachtmet.
 ἀγρέως* m jager, visser.
 ἀγρευτός* m z. voors.
 ἀγρεύω, ἀγρέω (poët.) vangen, najagen.
 ἀγη z. ἀγία.
 ἀγνώως boos worden, — zijn.
 ἀγρο-έλαιος* f wilde olijf(boom).
 ἀγρος 3 (2) wild, landelijk, woest; heftig, hard, ruw, wreed.
 ἀγρότης f wildheid, ruwheid.
 ἀγρο-θωμός* 2 wild; onverstaanbaar sprekend.
 ἀγρώδι wild maken, verbitteren.
 ἀγρο-ωπός* 2 met woeste blik.
 ἀγρο-βότος* buiten weidend.
 ἀγρό-θεν* van de velden.
 ἀγρο-οικία f boersheid, ruwheid; onbeschaafd gedrag.
 ἀγρο-οικίῳ τῷ τῶπι οὔτρεδον.
 ἀγρο-οίκος, ἀγρο-οίκος landelijk; onbeschaafd, lomp.
 ἀγροῦότης m boer.
 ἀγρόν-δε naar het land.
 ἀγρο-νόμος op het land levend; m inspecteur vd. landelijke districten.
 ἀγρός m akker, veld, land(goed).
 ἀγρότερος* 3 landelijk.
 ἀγρότερος 3 wild; houdend vd. velden.
 ἀγροτή* landelijk.
 ἀγρότης m landman, landelijk.
 ἀγρονητέω slapeloos —, wakker zijn, waken.
 ἀγρονητία f slapeloosheid, waakzaamheid.
 ἀγρο-νόμος 2 slapeloos, waakzaam.
 ἀγρόσσω* jagen, vangen.
 ἀγρόστης* m landman, boer.
 ἀγροστῆς* f hondsgras.
 ἀγρότης* in de velden huizend.
 ἀγρια f weg, straat.
 ἀγριότης* (van Apollo) beschermer vd. wegen.
 ἀγριεύς m beschermer vd. wegen.
 ἀ-γύμμαστος 2 ongeofend; niet gepijnigd, — geplagd.
 ἀγυρῖς (poët.) f menigte; verzamelplaats.
 ἀγυρδύω* f beeenbedelen.
 ἀγυρῖς m bedelen.
 ἀγυρῖα f bedelares.
 ἀγχε-μαχος 2 in dichtbij strijdend.
 ἀγχι (comp. ἄσπον, δασοτέρω, ἀγχίον) adv. nabij; weldra; zo juist.
 ἀγχι-αλος 2 bij de zee*; midden in zee*.
 ἀγχι-βαθῖς diep bij de kust.
 ἀγχι-θεός* 2 godgelijk.

ἀγχι-μαχητής* z. ἀγχιμαχος.
 ἀγχι-μαχος 2 van dichtbij strijdend; δπλα voor de strijd van dichtbij.
 ἀγχι-μολός* 2 naderbij komend; adv. -ων dichtbij; ἐξ ἀγχιμολοῦ van nabij.
 ἀγχι-νοια f tegenwoordigheid van geest, schanderheid.
 ἀγχι-νοος 2 scherpzinnig, gevat.
 ἀγχι-πλοός* 2 kort; πόρος een niet verre vaart.
 ἀγχι-πλοῦς dichtbij de stad.
 ἀγχιστοεία f verwantschap, erfrecht.
 ἀγχιστοεία npl. nauwe verwantschap.
 ἀγχιστοεύς m naaste verwant.
 ἀγχιστοεύς naaste verwant —, nabuur zijn, τινός of τινί.
 ἀγχιστοῖρ* m die iets nabij brengt, bewerker.
 ἀγχιστοῖνας* 3 vlak bij elkaar.
 ἀγχιστος 3 dichtstbij; mpl. naaste verwanten; -α adv. zo juist.
 ἀγχι-στροφος 2 onvast, snel veranderend.
 ἀγχι-θεῖ adv. van nabij.
 ἀγχι-θῆ* adv. nabij, τινός.
 ἀγχιών f stroop; (het) wurgen.
 ἀγχιώτης* 3 gereed om zich aan op te hangen.
 ἀγχιώτερος (superl. adv. -τάτω, -τάτα) 3 dichterbij.
 ἀγχιώδης adv. dichtbij, τινός.
 ἀγχιω wurgen, ophangen; kwellen; tot zwijgen brengen.
 ἀγχι-ώματος 2 ongeveer gelijk, onbestist.
 ἀγχι (aor. ἀγχιον imp. ἀγχε) inf. aor. ἀγχεῖσθαι*) leiden, voorgaan; aanvoeren, regeren; drijven, brengen (tot), opleiden; wegvoeren, roven, verwerven, verkrijgen, meebrengen, meetrekken, meeslepen, ἀγχι καὶ φέρον plunderen; van tijd doorbrengen, (feest) vieren, (vrede) handhaven, (wedstrijd) houden, (iets) doen, (herinnering) bewaren; aanzien, zien, beschouwen als, schatten, waarderen, παρ' ὁδὸν ἀγχι niets waard achten; intr. marcheren, oprukken, gaan; imp. ἀγχε(τε) welaan; med. met zich meevoeren, naar zich toetrekken, verwerven; houden voor; (een vrouw) huwen.
 ἀγχιεύς m transporteur.
 ἀγχιή f (het) meevoeren, wegvoeren; transport; vertrek, mars; bestuur, leiding; opvoeding, behandeling; levenswijze.
 ἀγχιμάμος 2 ingevoerd, te vervoeren; npl. vrachtgoederen; vogelvrij, boeg.
 ἀγχιός 2 leidend, ἐς tot; aantrekkelijk; opwekkend, τινός; m gids, wegwijzer.
 ἀγχιών m vergadering; vergaderplaats, kamp (van schepen); wedstrijd(terrein), strijd, beslissing; inspanning, moeite, gevaar; proces; kampprijs.
 ἀγχιω-δότης m kampprechter.
 ἀγχιω f wedstrijd, sport, strijd; inspanning, angst.
 ἀγχιωνίδω zich inspannen; angstig worden.
 ἀγχιωῖλαι (3 p.pl.pf. p. ἀγχιωῖβαι Hdt.) een wedstrijd houden, meedingen; wedijveren, streven; strijden; disputeren, pleiten.
 ἀγχιώνος 2 de markt beschermend; van de strijd, de strijd betreffend.
 ἀγχιωνῖς f wedstrijd om kampprijs.
 ἀγχιωνισία n (wedstrijd); proces, argument, pleidooi; dappere daad; prijs, eer.
 ἀγχιωνισμός m rivaliteit.
 ἀγχιωνῖς m atleet, voorvechter; advocaat, debater, redenaar.
 ἀγχιωνικός 3 wed(strijd-); effectvol, imponerend; bombastisch; strijdlustig; -ή f kunst vh. disputeren.
 ἀγχιω-θετέω leider vd. spelen zijn, spelen

geven; een uitspraak doen, beslissen.
 ἀγνω-θέτης *m* leider (insteller) van wedstrijden; (kamp)rechter.
 ἀδαγμός* (*ci.*) *m* steek, samentrekking.
 ἀ-δαμυνή* *f* onkunde.
 ἀ-δαμυν 2 onbekend met, onervaren in, τινός.
 ἀ-δαής *z.* ἀ-δαήμων.
 ἀ-δακρός*, ἀ-δάκρυτος 2 niet wenend; onbeweend.
 ἀ-δακρυτί *adv.* zonder tranen.
 ἀδαμάντινος 3 stalen, hard(vochtig), vast.
 ἀ-δάμας *m* staal.
 ἀ-δάμαστος 2 ongetemd; onverbiddelijk.
 ἀ-δάματος* 2 ongetemd, ongehuwd.
 ἀ-δάπανος 2 kosteloos, niet kostbaar.
 ἀ-δαστος* 2 onverdeeld.
 ἀδδέες, ἀδδην, ἀδδη-φάγος *z.* ἀδεής.
 ἀ-δεής vrij van vrees, zonder vrees; veilig, rustig, straffeloos; (van vrees) ongegrond.
 ἀ-δεα vrijheid van vrees, veiligheid, onbevreesdheid; straffeloosheid, vrijheid, vrijgeleide; verlof, mogelijkheid.
 ἀ-δεής* *z.* ἀδεής.
 ἀ-δελιαντος 2 onverschrokken.
 ἀ-δεμαντος 2 zonder maaltijd.
 ἀδελφεή (-εά*) *z.* ἀδελφή.
 ἀδελφο-κτόνος broedermoordenaar.
 ἀδελφός (*gen.* -εω) *z.* -ός.
 ἀδελφή *f* zuster.
 ἀδελφίδος *m* neef (zoon van broer of zuster).
 ἀδελφιδή *f* nicht (dochter van broer of zuster).
 ἀδελφίδος *m* *z.* -ός.
 ἀδελφός *m* broer, bloedverwant; *pl.* broers en zusters; neef; broeder; *adv.* broederlijkheid, verwant, gelijking.
 ἀδελφότης* *f* broederschap, broeders (= christelijke gemeente).
 ἀ-δεκρός* 2 niet ziende, blind.
 ἀ-δεσμος 2 niet boeiend*; zonder boeien.
 ἀ-δέσποτος 2 zonder heer; onbeheerd; anoniem.
 ἀ-δετος 2 ongebonden, vrij.
 ἀδευκτής* niets ontziend; bitter (?).
 ἀ-δέψητος* 2 ongeloid.
 ἀδέω* (*opt. aor. ἀδήσειε, part. pf. ἀδηκότες*) genoeg krijgen van, ontsiemd worden door; *part. pf.* overmand.
 ἀ-δέιος* 2 onbedreigd, ongedeerd.
 ἀ-δέηλος* in het onzekere verkeren over, τινός.
 ἀ-δέηλος 2 onbekend, verborgen, geheim; onzeker, onduidelijk.
 ἀ-δέηλότης *f* onzekerheid.
 ἀδημονέω angstig —, onrustig zijn.
 ἀδην, ἀδην naar hartelust; genoeg; — ἐλάσαι ἄγενοε doen krijgen van; — ἔχειν genoeg hebben.
 ἀ-δέρος* 2 *z.* ἀδέριος.
 ἀ-δέριτος 2 zonder strijd, onbeslist*; onbetwist, zonder tegenspraak.
 *Αἰδής, *Αἰδής* (*dat.* *Αἰδῖ*) *m* Hades, onderwereld; dood.
 ἀδη-φάγος 2 gulzig*; voortwoekierend*.
 ἀ-διά-βατος 2 niet over te steken.
 ἀ-διά-βλητος 2 onberispelijk.
 ἀ-διά-κροτος 2 onbeslist; onpartijdig*.
 ἀ-διά-λειπτος 2 onophoudelijk.
 ἀ-δι-ἀλλακτος 2 onverzoenlijk.
 ἀ-διά-λυτος 2 onontbindbaar.
 ἀ-δια-νόητος 2 onbegrijpelijk; onnadenkend.
 ἀ-διαντος 2 onbevochtigd.
 ἀ-διά-παντος 2 onafgebroken.
 ἀ-διά-πλαστος 2 ongevormd, vormloos.
 ἀ-διά-φθαρος 2 onverdorven; niet omgekoekt.
 ἀ-δια-φθορία* *f* onvervalsheid.

ἀ-διὰ-φόρος 2 onbedorven, rein; onverzanke-lijk; onomkoopbaar.
 ἀ-διδακτος 2 niet onderwezen; aangeboren.
 ἀ-δι-ερευνήτος 2 ondoorgrondelijk.
 ἀ-δι-ήγητος 2 onbeschrijfelijk.
 ἀ-δικαστος 2 niet ge(be-)oordeeld.
 ἀ-δικέω onrecht plegen, in het ongelijk zijn; onrechtvaardig behandelen, benadelen, zich vergissen; mishandelen, beledigen, met geweld wegnemen.
 ἀ-δικημα *n* onrecht, misdaad; onrechtmatig verkregen bezit.
 ἀ-δικία *f* onrecht, belediging.
 ἀ-δικιον *n.* *z.* ἀδικημα.
 ἀ-δικο-κρίτης* (*v. l.*) *m* onrechtvaardig rechter.
 ἀ-δικος 2 onrechtvaardig; onverdiend; ongedresseerd.
 ἀδανός (*poët.*) 3 wemelend, zwermend; heftig, sterk; hevig kloppend; overvloedig.
 ἀ-δι-όκωτος 2 ongeregeld.
 ἀ-δι-όρθωτος 2 verbeterend.
 ἀ-δμητος, -ητος 2 ongetemd, ongehuwd.
 ἀ-δδοκωτος 2 onverwacht.
 ἀ-δοκίμαστος 2 niet gekeurd.
 ἀ-δδοκωτος 2 onbeproefd; niet gangbaar, ongeschikt.
 ἀδολεσχείω filosoferen, kletsen.
 ἀδολεσχῆς *m* zwetser; subtiel debater.
 ἀδολεσχία (-ικόν *n*) *f* spitsvondigheid; waarde- loos gepraat, gebabbel.
 ἀ-δολος 2 zonder bedrog, eerlijk, echt.
 ἀ-δόξαστος 2 onverwacht, boven verwachting, zeker.
 ἀ-δοξέω niet geacht worden; versmaden, afwijzen.
 ἀ-δοξία *f* roemloosheid, slechte naam.
 ἀ-δοξός roemloos, schandelijk, veracht.
 ἀδος* *m* of *n* verzaaging.
 ἀ-δουλος 2 zonder slaven.
 ἀ-δρανῆς zwak, krachteloos.
 ἀ-δραστητος (*Ion.*) 2 niet wegløpend.
 ἀδρόμου rijp, krachtig, groot worden.
 ἀδρός volgroeid, rijp; krachtig; rijkelijk, over- vloedig; hevig.
 ἀδρότης (-της) *f* rijke opbrengst; kracht.
 ἀδρόνω doen rijpen, groeien.
 ἀδω-βδω *en andere composita* *z.* ἄδω.
 ἀ-δυναμία (-σία) *f* onvermogen, onmacht; krachteloosheid; armoede.
 ἀ-δυνατέω geen kracht bezitten; *impers.* het is onmogelijk.
 ἀ-δύνατος 2 niet in staat; zwak, gebrekkig, invalide; onmogelijk.
 ἀ-δυνον *n* heiligdom.
 ἄδω zingen (kwelen, zoemen, snorren); be- zingen, verheerlijken.
 ἀ-δύρητος 2 niet begiftigd.
 ἀ-δωρο-δόκωτος 2 onomkoopbaar, ἀ-δωρος 2 onomkoopbaar; geen geschenk gevend; (geschenken) ongelukkig.
 ἀδω- *z.* ἀδω-.
 δέ *adv* altijd, telkens, voortdurend.
 δει-γενέτης, -γενής *eeuwig.*
 ἀ-δειής onzichtbaar.
 δειδω *z.* δέω.
 ἀει-λωος 2 *eeuwig.*
 δει-θαλής altijd bloeiend.
 ἀ-εικέλη *z.* αἰκία.
 ἀ-εικέλιος 3 (2) *deukh's* ongepast, onwaardig
 onbetamelijk; schamel, gering.
 *εικέλω *z.* αἰκίω.
 ἀ-εικλιος in voortdurende beweging.
 δει-λογία *f* doorlopende verantwoording.
 δει-μνηστος 2 onvergetelijk, gedenkwaardig.

ἀ-είμων *z.* ἀνείμων.
 ἀεί-ναος 2 *delias*.
 ἀεί-ρωτος 2 altijd stromend.
 ἀείρω *z.* αἶρω.
 ἀείωμα *z.* ἴωμα.
 ἀεί-φροπος* 2 steeds bewakend (blijvend).
 ἀει-φυγία *f* levenslange verbanning.
 ἀεκαζόμενος* 3 met tegenzin.
 ἀ-εκήλιος* 2 ongewenst, ongewild (of; schandelijk?).
 ἀ-έκητι* *adv.* tegen de wil van, τινός.
 ἀ-εκουσίος *z.* ἀκούσιος.
 ἀ-έκων *z.* ἄκων.
 ἀ-έλκτος (*v. l. Hdt.*) 2 hevig kronkelend.
 ἔλεος (*Dor.*) *z.* ἤλιος.
 ἔλλα *f* windvlaag, storm; opgejaagd stof; werveling.
 ἐλλάϊος* 3, ἐλλάς* snel als de wind.
 ἀ-ἐλλής* dicht.
 ἐλλά-πος (*poët.*) stormvoetig.
 ἀ-ἐπιής* zonder hoop, ongehoopt.
 ἀ-ἐπτεύω niet hopen, wanhopen.
 ἀ-ἐπιης 3 onverhoopt; ongewenst; onver- wacht, ἐξ-ου onverwachts.
 ἐεί-ναος 2 altijd stromend; voortdurend, on- uitputtelijk.
 ἐέω geen groeien; *pass.* groeien; *z.* ἀέξω.
 ἀ-εργής* *f* luiheid.
 ἀ-εργός 2 werkloos, vadsig.
 ἐέρος (*Dor.*) *z.* ἥέριος.
 ἀ-εριστος 2 niet omheind.
 ἀερο-βατέω in de lucht wandelen.
 ἀερο-εδής *z.* ἡεροεδής.
 ἀερούς *z.* ἡερούς.
 ἀερο-πόρος 2 door de lucht snellend.
 ἀερο-πούς* *f* de poten opheffend, dravend.
 ἀερα* *aor.* *v.* λαύω.
 ἀει-φροσύνη* *f* dwaasheid (*pl.*).
 ἀει-φρωω* verblind, verwaasd.
 ἀετός adelaar (ook: veldteken).
 ἀερο-φόρος *m* adelaardrager; aquilifer.
 ἄζα *f* droogte, dorheid, stof.
 ἀζάλεος* 3 uitgedroogd, droog, dor.
 ἀ-ζηλος *A* 2 niet benijd; niet te benijden, ellendig.
B (*poët.*) 2 verdwenen.
 ἀ-ζήλωτος 2 niet benijdenswaardig.
 ἀ-ζήμιος 2 ongestraft, straffeloos; onschuldig, onschadelijk; zonder schade.
 ἀ-ζηχής* onophoudelijk.
 ἀ-ζυμος 2 ongegist, ongedesemd.
 ἀ-ζυε* ongehuwd.
 ἄζω (*verzeren; pass.* verdorren).
 ἄζω (verzeren, achten; schromen, vrezem; ontzien).
 ἀ-ζωστος 2 ongejord.
 ἀ-ζήλω geen zin hebben.
 ἀ-ζήλιος onaangenaam; ongaarne.
 ἀ-ζήλιος onaangenaamheid; tegenzin, anti- pathie, afkeer.
 ἀηδών *mf* nachtegaal.
 ἀ-ἡθelia *f* gewoonte.
 ἀ-ἡθελωω* niet gewoon zijn, τινός.
 ἀ-ἡθής niet gewend aan, τινός; ongewoon, vreemd.
 ἀ-ἡθια* *z.* ἀηθelia.
 ἄημα *n* (het) waaien; wind.
 ἄημα waaien, blazen; ἀήμενος* door de wind geteisterd; δῖχα ἀητο* werd heen en weer geslingerd.
 ἀηρ *mf* benedenlucht; lucht, nevel, damp, wolken; duister.
 ἀ-ἡσθητος (*Ion.*) 2 *z.* ἀήτητος.
 ἀησουλός* 2 *z.* αἰσουλός.
 ἀήτη *f.* -της *m* (*poët.*) wind(vlaag).

ἀηρό-ρρους *m* windstroom.
 ἀηρος* 2 hijgend, onstuimig.
 ἀ-ἡττητος 2 onoverwonnen, onoverwinnelijk.
 ἀ-θνααία *f* onsterfelikheden.
 ἀ-θνατίζω zich voor onsterfelijk houden.
 ἀ-θνατος 2 onsterfelijk, god(delijk); (*Perz.* *pl.*) elietroepen.
 ἀ-θνατος 2 onbegraven.
 ἀ-θει* *adv.* zonder de hulp van een god.
 ἀ-θεμῖος (*poët.*) onrechtvaardig.
 ἀ-θεμιστος (*poët.*) 2, -στος 2, -τος* 2 zonder recht, goddeloos; onrechtvaardig, onwettig; boos, misdadig.
 ἀ-θεος 2 zonder god, goddeloos; heidens.
 ἀ-θεότης *f* goddeloosheid, ongelooft.
 ἀ-θεραπειαία *f* verwaarlozing.
 ἀ-θεράπευτος 2 onverzorgd.
 ἀθερίζω* minachten, versmaden.
 ἀ-θερμος 2 onverwarmd.
 ἀ-θεσμος wetteloos, wederrechtelijk*; heilig- schennend, ongeoorloofd.
 ἀ-θεσ-φατος (*poët.*) 2 ontzaglijk, onmetelijk.
 ἀ-θετέω afschaffen, verwerpen; zijn woord breken jegens, τινός.
 ἀ-θέτησις* *f* afschaffing, delging, opheffing, ongeldigheidsverklaring.
 ἀθήρ *m* (baard aan de) aar; punt.
 ἀ-θήρευτος 2 niet gejaagd.
 ἀθηρη-λογός *m* wan-schop.
 ἀ-θηρος 2 zonder wilde (dieren).
 ἀ-θηραυμος 2 niet te bewaren
 ἀ-θικτος 2 onaangeraakt, ongeschonden; vri van, zonder, τινός.
 ἀθλιεύω een wedstrijd houden.
 ἀθλέω zich inspannen, zweogen.
 ἀθλημα *n* strijd, werk.
 ἀθλησις *f* beproeving.
 ἀθλητήρ* *m* kampvechter.
 ἀθλητής *m* atleet; beoefenaar.
 ἀθλιον (slechts als ἀθλιον*) *m* kampprijs; (be- nodigdheden voor de) (wed)strijd.
 ἀθλιος 3 (2) ongelukkig (makend); armzalig, erbarmelijk, slecht.
 ἀθλιότης *f* ellende, lijden.
 ἀθλο-θέτης *m* leider ve. wedstrijd, v. spelen.
 ἀθλον *m* kampprijs; wedstrijd, moeite, in- spanning.
 ἀθλος *m* (wed)strijd, afmating, moeite.
 ἀθλο-φόρος 2 de prijs wegdragend.
 ἀ-θρόμβος 2 ongestoord, kalm, rustig.
 ἀ-θραυστος 2 ongebroken, intact.
 ἀθρόω bemerken, zien, beschouwen.
 ἀθροίζω (*ἀθρ.*) (ook *med.*) verzamelen.
 ἀθροισίς *f* (het) verzamelen, bijeen komen.
 ἀθροισμα *n* verzameling, massa.
 ἀθρόος (*ἀθρ.*) 3 (2) dicht open (gedrongen); in gesloten gelid; samen; in eens bij elkaar; onafgebroken.
 ἀ-θρυπτος 2 niet te brengen tot, εἰς; onbewogen.
 ἀ-θυμέω moedeloos-, lusteloos-, bevreesd worden (zijn); geen lust hebben.
 ἀ-θυμία *f* moedeloosheid, lusteloosheid.
 ἀ-θυμος 2 moedeloos, neerslachtig; wanhopig; zonder toorn, zonder drift.
 ἀθυρμα (*poët.*) *n* speluig, spel, opschik, kleinood.
 ἀθυρό-γλωσσος*, -στομος* 2 onophoudelijk sprekend.
 ἀ-θυραος* 2 zonder thyrsus.
 ἀθυρῶ (*poët.*) spelen.
 ἀ-θυτος 2 niet (gunstig) geofferd, niet met offers gewijd.
 ἀ-θώπος 2 ongestraft, straffeloos, vrij van, τινός, onschuldig, onschadelijk.
 ἀ-θώπευτος* 2 niet gevleid door, τινός.

d-θωράκιστος 2 zonder borstpanzer.
 ατ z. εἶ.
 ατ, ατ, ἀταί of ατ, ατ² wee, ach.
 ατα (poët.) f z. γαία.
 αταγμα² n wecklacht.
 ατάζω² wecklagen, beklagen.
 αταῖ² wee, ach.
 ατανίης (-ός)² somber, smartelijk.
 ατανιή² f werpspies, jachtspriet.
 ατανίη f geitevel.
 ατγείος² 3 van geiten(leer).
 ατγείος f (zwarte) populier.
 ατγείος 3 z. ατγείος.
 ατγαλος m strand, kust, oeverzoom.
 ατγί-βοτος² 2 door geiten beweid.
 ατγί-κορείς pl. naam van Attische phyle.
 ατγί-λύψ (poët.) steil.
 ατγί-οχος² 2 de aegis zwaaiend, houdend.
 ατγί-πους bokspotig.
 ατγίς f geitevel (ook als kleed); aegis, schild van Zeus; storm.
 ατγίη (poët.) f glans; pl. licht van toortsen.
 ατγίηεις (poët.) schitterend, glanzend.
 ατγί-πρόσωτος 2 met geitegezicht.
 ατγίπυός m gier, steenaerd.
 ατγίπυιστί adv. in het Egyptisch.
 ατδέομαι (aor. ἤδεσθην, ἤδεσμαι) zich schamen voor, τῷ, schromen, ontzien, eerbiedigen, vereren, vrezē.
 ατδέσις f vergiffenis.
 ατδῆλος² 2 onzichtbaar makend (of verdelgend?), verderfelĳk, afschuwelĳk; onzichtbaar, duister.
 ατδῆς z. ατδῆς.
 ατδῖος 2 eeuwig, duurzaam.
 ατδῖος-δέ² naar de Hades.
 ατδῖος, ατδῖος 3 schuchter, bescheiden; achtens-, eerbiedwaardig; npl. schaamdelen.
 ατδομαι z. ατδέομαι.
 ατδῶ-φρων² eerbiedig, medelijdend.
 ατδῶρη (-ήνη Ion.) f onwetendheid, onkunde.
 ατδῶρη (poët.) onwetend, onbekend met, τῶς.
 ατδῶρητος v. l. 2 z. ατδῶρητος.
 ατδῶς f schaamte, bescheidenheid, eergevoel; eerbied, ontzag; zedigheid; schande²; vergiffenis; schaamdeel².
 ατεῖ z. ατεῖ.
 ατεῖλουρος mf z. ατεῖλουρος.
 ατεν z. ατεῖ.
 ατενῶν² z. ατενῶν.
 ατεν-υπνος² 2 eeuwig slaap brengend.
 ατερός (poët.) z. ατερός.
 ατῆμος² z. ατῆμος.
 ατῆμος² 2 onzichtbaar (of eeuwig levend?).
 ατῆμος² 2 krachtig, volwassen.
 ατῆμος² 2 rusteloos (higend?).
 ατῆλδεις (poët.) beroekt, brandend.
 ατῆλος m roet, walm.
 ατῆλῶ² met roet bevullen, verbranden.
 ατῆ z. εἶθε (utinam).
 ατῆριος 2, 3 in de lucht, hemels, hoog.
 ατῆρη mf bovenlucht, heldere hemel; lucht, hemelstreek; adem.
 ατῆος² m en n brand; vlam.
 ατῆουα² f zuilenhal, waranda.
 ατῆοψ (poët.) vlammend, fonkelend.
 ατῆρα (-ῆ) f heldere, zonnige lucht.
 ατῆρη-γενετήης², -γενής² in de aether geboren (of de aether verwekkend?).
 ατῆρια f heldere, open hemel.
 ατῆριος 2 helder, koel.
 ατῆρος (poët.) m morgenkoude.
 ατῆυα² f meeuw, stormvogel.
 ατῆω aansteken, in brand steken; intr. en pass. branden.

αἶθων fonkelend, brandend; roodbruin; vurig, wild.
 αἶκῆλαι (kwispelstaarten) vleien.
 αἶκῆλα z. αἶκῆλα.
 αἶκῆλιος (poët.) z. αἶκῆλιος.
 αἶκῆ² f snelle aanval, vaart.
 αἶκῆς (poët.) schandelijk, smadelĳk.
 αἶκῆ f hoon, smaad; mishandeling, onbetamelĳk gedrag; lĳden.
 αἶκῆζω (ook med.) verminken, mishandelen, folteren.
 αἶκῆμα n, αἶκῆμας m mishandeling.
 αἶκῆος² 2 wee; droevig.
 αἶκῆυπος mf (wilde) kat.
 αἶμα n bloed; moord, bloedbad, bloeddorst; rood vocht, rode kleur; afkomst.
 αἶμακτός 3 met bloed bespat.
 αἶμας f bloedstroom.
 αἶμασία f doornheg, stenen muur.
 αἶμασιώδης als een heg of stenen muur.
 αἶμασσα met bloed bespatten; wonden, doden.
 αἶματ-εκυωία² (het) bloedvergieten.
 αἶματῆρος 3 (2) bloedend; van een bloedig offer.
 αἶματῆς bloedig; moordend; bloedrood.
 αἶματῆ-ρητος 2 van bloed druipend.
 αἶματο-παγίης bloed druppelend.
 αἶματῶ met bloed bezoedelen.
 αἶματῶδης bloedig.
 αἶματ-ωπός² 2 (ook -ώψ) bloeddorstig.
 αἶμο-βαθίης² in bloed gedoopt.
 αἶμο-πραγίης² hevig bloedend.
 αἶμο-ρραγτός² 2 van bloed druipend.
 αἶμο-ρροῦ² aan bloedvloeiing lĳden.
 αἶμο-ρητος² v. l. 2 van bloed stromend.
 αἶμο-φθόρητος² 2 van bloed druipend, rauw.
 αἶμυλια f innemendheid, aangenaamheid.
 αἶμυλιός² 2, -ύλος 3 slim, listig; vlelend.
 αἶμυ² A vaardig, bedreven in, τῶς.
 B bloedig.
 αἶν-αρέτης² dapper tot zijn verderf.
 αἶνεός² f lof, roem, bijval.
 αἶνος loven, prijzen; goedkeuren, beloven; aanraden, zeggen, bevelen; tevreden zijn.
 αἶνη f lof, roem.
 αἶνιγμα n duistere taal, raadsel.
 αἶνιγματῶδης raadselachtig.
 αἶνιγμός m raadsel, orakeltaal.
 αἶνιζομαι² loven, bewonderen.
 αἶνικτός² 3 raadselachtig.
 αἶνισσομαι in bedekte termen aanduiden, op iets zinspelen, εἶς.
 αἶνῶ-γαμος² 2 ongelukkig gehuwd.
 αἶνῶ-θεν² adv. — αἶνῶς allervreseliĳk.
 αἶνῶ-μορος (poët.) 2 onzalig, met verderfbrennend lot.
 αἶνω-παθίης² van onzalig leed vervuld.
 αἶνω-παρις² m ongeluks-Paris.
 αἶνος m verhaal; lof, spreuk; raad, besluit.
 αἶνός 3 verschrikkelĳk, gewelĳd, vreseliĳk.
 αἶνυμαι² (aan)grijpen, nemen.
 αἶψ mf geit; gems.
 αἶψῆος z. ποικίλλω.
 αἶψῆος² snel heen en weer bewegen.
 αἶψο-όρηξ² met schitterend pantser.
 αἶψο-όρηξ² met schitterende gordel.
 αἶψο-πυλός² 2 met snelle paarden.
 αἶψός 3 levendig bewegend, fonkelend; snel; wriemelend.
 αἶπυός 3 steil; diepzinnig.
 αἶπυῆς steil, hoog gelegen.
 αἶπύλιον n geitenkuide.
 αἶπύλιον f (geiten)hoeder.
 αἶπύς² 3 z. αἶπύς.
 αἶπος (poët.) n hoogte; moelte.

αἶπός steil; van boven neerhangend, dreigend; moeilĳk, vreseliĳk.
 αἶρεός 3 in te nemen.
 αἶρεός f inname, verovering; keuze, neiging, wens, denkwĳze, principe; sekte, partij.
 αἶρεῖζω² uitkiezen.
 αἶρετικός 3 geschikt om te kiezen; tot een sekte behorend, ketters².
 αἶρετός 3 (in) te nemen; te begrijpen; gekozen; te wensē, verkiesliĳk.
 αἶρέω (aor. ἔλαον, ἔλαον², aor. pass. ἠρέθη, ἠδέθη, pf. ἀράρηκα, ἀράρημαι).
 I act. nemen, grijpen, wegnemen; verkrijgen, inhalen; overwinnen, veroveren, gevangen nemen, bedwingen, doden; betrappen, aantreffen; overtuigen; boeien, betoveren; grijpen.
 II med. voor zich meenemen, roven; met zich mee nemen, verkrijgen, genieten; kiezen, besluiten, wensē, (liever) willen.
 ἀ-ῖρος² m ongeluks-Irus.
 αἶρω (Hom. aor. ἦερα, pl. q. p. f. pass. ἄωρο², ἄωρο²).
 A I act. opheffen, opnemen, dragen; oprichten; doen opbreken; vergroten, doen toenemen, overdrijven; prijzen; tonen; opwinden; wegnemen, wegvoeren; stelen; ter dood brengen; uit de weg ruimen; intr. opgaan; weggaan, opbreken.
 II med. voor zich opbeuren, oprichten; wegnemen, uit de weg ruimen; verkrijgen, winnen, verwerven; ondernemen.
 B ἀ-ῖρος² koppelen.
 αἶσα (poët.) f (toekomstige) deel, aandeel, billĳkheid, (het) passende; lot, noodlot.
 αἶσθάνομαι (fut. αἰσθήσομαι, aor. ἠσθήην, pf. ἠσθήμαι) bemerken, waarnemen, voelen; begrijpen, inzien (τῶς en τῷ).
 αἶσθη² n waarneming.
 αἶσθησις f gewaarwording, gevoel, zintuig; ervaring; bewustzijn; smaak; inzicht, kennis.
 αἶσθητήριον n zintuig; inzicht.
 αἶσθητός m waarnemer.
 αἶσθητικός 3 waarnemend.
 αἶσθητός 2 (3) waarnembaar.
 αἶσθηται z. αἶσθάνομαι.
 αἶσθω² uitblazen.
 αἶσμος² 2 (3) door het lot bepaald; passend, verstandig; zoals het moet.
 αἶστος 2 (3) gunstig, voorspoedig.
 αἶσσω (fut. αἰσώ) (ook med.) zich snel bewegen, voortstormen; vliegen, snellen; fladderen, dwarrelen; opstijgen; trans. zwaaien².
 ἀ-ίστος (poët.) 2 onzeien, onzichtbaar, verdwēnen; niet kennend, τῶς.
 ἀ-ίστως onzichtbaar maken²; verdelgen.
 ἀ-ίστω geen begrip hebbend van, τῶς.
 αἰσυλό-εργος² v. l. 2 misdadig.
 αἰσυλός² 2 misdadig; trots.
 αἰσυμένω² heersen over, τῶς.
 αἰσυνητήρ² (-ήτης) m scheidsrechter, heerser.
 αἰσχος n schande, smaad; schandelijke daad; verwijt; lelijkheid.
 αἰσχρο-κέρβεια f schraapzucht, inhaligheid.
 αἰσχρο-κέρβειος inhelig, hebzuchtig.
 αἰσχρο-λογέω schandelijke taal gebruiken.
 αἰσχρο-λογία f schandelijke taal.
 αἰσχρο-ποιός 2 schandelijk handelend.
 αἰσχρο-ρημοσύνη f schandelijke taal.
 αἰσχος (-χίω, χιστος) 3 lelijk, misvormd; onbruikbaar, ongeschikt; ontierend, smalend.
 αἰσχροπῆς f lelijkheid; schandelijke woorden.
 αἰσχρο-συγία f schandaad.
 αἰσχύνη f schaamte, beschaamdheid; eerbied, eergevoel; schande ontoring; schandaad.

αἰσχυρήλιός (-ηρός) 3 beschaamd, verlegen, bescheiden.
 αἰσχύνω mismaken, schenden, honen, beschaamen; med. zich schamen voor, τῷ; c. part. dat men iets doet bv. λέγων ik zeg met schaamte; c. inf. iets te doen.
 αἰστέω vragen (τῷ of παρά τῶς), bedelen, verlangen; med. smeken; lenen.
 αἰτῆμα n, αἰτῆσις f eis, verzoek.
 αἰτητός² 2 gevraagd, gebeden.
 αἰτία f oorzaak, reden; stand van zaken; schuld, beschuldiging; verwijt; aanklacht. -αν ἔχειν beschuldigd worden; verdiēnste.
 αἰτίωμα n beschuldiging, aanklacht.
 αἰτιόμαι beschuldigen, verwijten maken; voorwenden, beweren.
 αἰτίω² bedelen, τῷ τῷ.
 αἰτιός 3 schuldig, aansprakelijk; veroorzakend; -ον n oorzaak, aanleiding.
 αἰτιόμα² n beschuldiging.
 αἰτῶν² adv. plotseling.
 αἰτῶνός 2 plotseling.
 αἰτῶνός (poët.) (de lans) werpen of zwaaien²; met een lans bewapenen²; strijden².
 αἰτῶ-αλωία² f gevangenschap; concr. gevangenen.
 αἰτῶ-αλωτέω² v. l. in krijgsgevangenschap voeren.
 αἰτῶ-αλωτέω² krijgsgevangenen maken, gevangenen nemen.
 αἰτῶ-αλωτικός² 3 van gevangenen.
 αἰτῶ-αλωτής f krijgsgevangene.
 αἰτῶ-άλωτος 2 krijgsgevangene, veroverd.
 αἰτῶνίης (-τῶν) (poët.) m landsdrager, strijder.
 αἰτῶ-φόρος m landsdrager.
 αἰτῶ adv. snel, dadelĳk; plotseling.
 αἰτῶνός² 3 snel, haastig.
 αἰτῶ (poët.) A horen, zien, bemerken, voelen, luisteren, verhooren, gehoorzamen.
 B uitblazen².
 αἰτῶν mf tijd(sduur), leven, mensenleeftijd, generatie, eeuw; eeuwigheid; tijdgeest; wereld, aards leven.
 αἰτῶνός 2 (3) eeuwig.
 αἰτῶρα f schommel; strop².
 αἰτῶρω opheffen, doen zweven; pass. zweven, hangen, slingeren; zwerven; in spanning zijn.
 αἰτῶρημα² n (het) zweven; strop.
 αἰτῶσις f (het) zweven, schommelen.
 ἀ-καθάρσια f onreinheid, ontucht; slechtheid; vuil.
 ἀ-καθάρτης² v. l. f onreinheid.
 ἀ-καθάρτος 2 niet gereinigd, niet verzoend; onrein, onkuis.
 ἀ-καρπέω (ook med.) geen tijd hebben.
 ἀ-καρπία f ongeschikt ogenblik; ongunstige toestand; ontijdigheid; slecht weer.
 ἀ-καρπος 2 ontijdig, ongelegen; ongepast, te onpas.
 ἀκάκητα² m zegenend; redder (?).
 ἀ-κακία f onschuld.
 ἀ-κακος 2 onschuldig, goedig, weldadig, argeloos.
 ἀκαλα-ρρέτης² rustig stromend.
 ἀ-κάλυπτος² 2, ἀ-καλυφτός² onverhuld, onverborgen.
 ἀ-κάμας² onvermoeibaar.
 ἀ-κάματος 2 (3) onvermoeibaar, onvermoeid.
 ἀ-καμπτος 2 ongebogen, onbuigzaam; onwrikbaar, standvastig.
 ἀκανθα f doorn, distel; doornstruik, acacia; stekel; ruggegraat.

ἀκάνθινος 3 van doornen, doornig; van acacia-hout.
 ἀκανθώδης vol doornen.
 ἀ-κάριος 2 zonder hart.
 ἀ-καρής, οὐδ' -ῆ geen ogenblik; παρ' -ῆ op een haar na.
 ἀκαριαῖος 3 gering, zeer kort.
 ἀ-κάριστος 2 geen oogst leverend.
 ἀ-καρπος 2 onvruchtbaar, nutteloos.
 ἀ-κάριστος 2 vruchteloos, onbeloofd.
 ἀ-κατά-γνωστος 2 onaanvechtbaar.
 ἀ-κατά-κάλυπτος 2 ongesluierd.
 ἀ-κατά-κριτος 2 niet veroordeeld.
 ἀ-κατ-ἀλλάκτως adv. onverzoenlijk.
 ἀ-κατά-λυτος 2 eeuwig, onvergankelijk.
 ἀ-κατά-παυστος 2 niet ophoudend met, τῶς.
 ἀ-κατα-στασία f verwarring, onbestendigheid, onrust, oproer.
 ἀ-κατά-στατος 2 onrustig.
 ἀ-κατά-σχετος 2 v. l. 2 onweerstaanbaar.
 ἀ-κατά-φυστος 2 niet verzonnen.
 ἀκάτιον n bootje, scheepje.
 ἀκατος mf licht vaartuig, zeerooverschip, transportschip.
 ἀ-καυτος 2 onverbrand.
 ἀκαχίω* (aor. ἤκαχον, -ῆσα, pf. ἀκάχημαι, ἀκαχέσθαι) bedroeven.
 ἀκαχίμενος 3 gepunt, scherp.
 ἀ-κλέυτος 2 zonder bevel, spontaan.
 ἀκείωμα* z ἀκείωμα.
 ἀ-κεντρος 2 zonder angel.
 ἀκείωμα genezen, helen; verzoenen, herstellen, weer goed maken.
 ἀ-κέραιος 2 z. ἀκήρατος.
 ἀ-κέραιος 2 onvermengd, vrij van, τῶς.
 ἀ-κέραιος 2 zonder horens.
 ἀ-κερδής nutteloos, schadelijk.
 ἀ-κερσε-κόμης* langgelokt.
 ἀ-κερως zonder horens.
 ἀκεῖσις f genezing, (het) helen.
 ἀκεῖμα n geneesmiddel.
 ἀκεστήρ* wildheid bedarend.
 ἀκεστής m hersteller.
 ἀκεστική f kleermakerskunst.
 ἀκεστός 2 geneeslijk, herstelbaar.
 ἀκεστρία f naaister.
 ἀκίστωρ* m arts, redder.
 ἀκισ-φόρος 2 genezing brengend.
 ἀ-κέφαλος 2 zonder kop, — inleiding.
 ἀκίω zwijgend, stil.
 ἀκηδαιονέω* v. l., z. ἀκηδαιέω.
 ἀ-κήδεστος 2 onverzorgd, onbegraven; liefdeloos, gevoelloos, zorgeloos.
 ἀ-κήδω verwaarlozen, τῶς.
 ἀ-κήδης z. ἀκήδεστος.
 ἀ-κήλητος 2 niet te betoveren, niet te bezweren; onheelbaar; onbuigzaam.
 ἀκήν* adv. stil, zwijgend.
 ἀ-κήρατος 2 onvermengd, zuiver.
 ἀ-κίρατος 2 ongeschonden, ongedeed; onaangetast; fris, onvermengd; rein, onschuldig; nog onbezocht.
 ἀ-κίριος* 2 A ongedeed.
 B dood; laf.
 ἀ-κίρικτι adv. zonder wapenstilstand, onverzoenlijk.
 ἀ-κίρικτος 2 niet door een heraut aangekondigd; zonder officiële oorlogsverklaring, verbitterd (plotseling); onbekend.
 ἀκίχη. z. ἀκαχίω.
 ἀ-κίβητος 2 onvervalst, eerlijk.
 ἀκίδνος* 3 armzalig, nietig.
 ἀ-κίκυς (poët.) krachteloos, zwak.
 ἀκινάκης m (Perz.) sabel, dolk.
 ἀ-κίνδυνος 2 zonder gevaar, veilig.

ἀ-κίμτος 2 onbewogen, onbeweelijk; onveranderlijk, onaantastbaar; geheim te houden.
 ἀκίς f pijlpunt.
 ἀ-κίχτος* 2 onbereikbaar.
 ἀκίχουμαι veinzen.
 ἀ-κλαυτος 2 onbeweend; zonder tranen; ongestraft*.
 ἀ-κλειψ, ἀ-κλειψ* roemloos.
 ἀ-κλειστος 2 z. ἀκλήματος.
 ἀ-κλήρος 2 zonder bezit; arm aan, τῶς; niet verlost*.
 ἀ-κλήρωτι adv. zonder loting.
 ἀ-κλήματος 2 niet gesloten.
 ἀ-κλήτος 2 ongeroepen, ongenood.
 ἀ-κλιής vast, standvastig.
 ἀ-κλιστος 2 (3) niet door golven overspoeld.
 ἀκμάω volwassen zijn, bloeien, rijp zijn; in volle kracht-, sterk zijn; op zijn hoogtepunt zijn.
 ἀκμαῖος 3 uitgegroeid, bloeiend, rijp, krachtig, huwbaar; op de juiste tijd.
 ἀκμή f spits, snede, scherpte; top(punt), rijpheid, bloei; volle kracht; juiste moment, beslissing, crisis; kern vh. leger.
 ἀκμήν adv. juist, nog (altijd).
 ἀκμηρός* 3 krachtig, volwassen.
 ἀκμηρός* 2 nuchter, τῶς.
 ἀ-κμής (poët.) onvermoed, fris.
 ἀκμό-θετος* n blok van aambeeld.
 ἀκμων m aambeeld.
 ἀκμηστis* f ruggegraat.
 ἀκμή f gehoor, gerucht; oor; μετ' -ῆν om bericht; ἐξ -ῆν van horen zeggen.
 ἀ-κοιμήτος 2 geen deel hebbend aan, τῶς; zonder omgang, onmenselijk.
 ἀ-κοινωνία f gebrek aan gemeenschapszin.
 ἀ-κοίτης (poët.) m echtgenoot.
 ἀ-κοιτις (poët.) f echtgenote.
 ἀ-κολάκευτος 2 ontoegankelijk voor vleiery, bescheiden.
 ἀ-κολασία f teugelloosheid.
 ἀ-κολασταῖνος losbandig leven.
 ἀ-κόλαστος 2 ongestraft, teugelloos, brutaal, onbeheerst.
 ἀκολος* m brok (eten), beet.
 ἀκολουθέω meegaan, begeleden, volgen; zich aansluiten, aanhangen; dienaar zijn; inhalen, bereiken; begrijpen.
 ἀκολουθῆσις f (het) opvolgen.
 ἀκολουθία f (het) volgen; overeenkomst.
 ἀ-κόλυθος 2 volgend, begeleidend; overeenstemmend, passend, samenhangend; subst. dienaar (-ares); mpl. legertros.
 ἀ-κομιστή* f gebrek aan verzorging.
 ἀ-κομῆτος 2 onopgesmukt, eenvoudig.
 ἀκονώω scherpen, verbitteren.
 ἀκόνη f slijpsteen.
 ἀ-κοινῆ adv. zonder moeite.
 ἀκοιτιζω (een speer) werpen naar, τῶς; slingeren; treffen, wonden; doordringen*.
 ἀκότιον n speer.
 ἀκότιαις f (het) speerwerpen.
 ἀκότισμα n speerworp; speer.
 ἀκοιτιστή* (-στής) m speerwerper.
 ἀκοιτιστικός 3 ervaren in speerwerpen.
 ἀκοιτιστής* f (het) speerwerpen.
 ἀ-κόπος 2 zonder moeite; onvermoed; opwekkend, verfrissend.
 ἀ-κρε(σ)τός*, ἀ-κορής*, ἀ-κέρητος* 2 onverzadelijk; onophoudelijk.
 ἀκος n (genees)middel.
 ἀ-κοσμέω onbetamelijk handelen, de orde verstoren, misdoen.
 ἀ-κόσμητος 2 ongeordend; ordeloos.

ἀ-κοσμία f wanorde, buitensporigheid.
 ἀ-κοσμος 2 wanordelijk, onbehoorlijk; ongehoorzaam, opstandig.
 ἀκοστήσις* verzadigd van gerst.
 ἀκουδίζομαι* horen.
 ἀκουή* z. ἀκούω.
 ἀ-κουρος* 2 zonder zoons.
 ἀκουστος 2, 3 z. ἀκουω.
 ἀκουμα n (het) gehoorde, gerucht, verhaal, muziek; ding dat men hoort.
 ἀκουστός 3 hoorbaar, te aanhoren.
 ἀκούω (fut. ἀκούσομαι, -σω*, pf. ἀκήκοα, aor. pass. ἠκούσθην) horen, τῶς, πλ. τῶς; τῶν δὲνα dat iemand is; weten; luisteren, gehoorzamen; verhoeren; begrijpen; genoemd worden, de naam hebben, καλάς, κακῶς een goede, slechte naam hebben.
 ἀκρα f spits, voorgebergte, hoogte; burcht; κατ' ἀκρῆς of κατ' ἀκρῆθεν geheel en al.
 ἀ-κράτατος* z. ἀκρατος.
 ἀκρ-αψ* hevig waaiend.
 ἀκραῖος* 3 op de burcht wonend.
 ἀκραφής z. ἀκράφης.
 ἀ-κραυτος 2 onvervuld; onvervulbaar, vruchteloos; eindeloos.
 ἀ-κράσια, ἀ-κράτεια f karakterloosheid, onbeheersheid.
 ἀ-κράτις zonder kracht, zwak; niet meester van, τῶς; onbeheerst, onmatig.
 ἀ-κράτια z. ἀκράτεια.
 ἀ-κράτο-ποῖα f z. ἀκρητοποσία.
 ἀ-κράτος 2 onvermengd, zuiver, rein; krachtig, onverzwakt; harmonisch.
 ἀ-κράτος* z. ἀκρατής.
 ἀκρα-χόλος driftig zijn.
 ἀκρά-χολος 2 opvliegend.
 ἀκρεῖων* m tak, rank.
 ἀ-κρητος (Ion.) z. ἀκρατος.
 ἀ-κρητο-ποσία (Ion.) f (het) drinken van onvermengde wijn; -πότης onvermengde wijn drinkend.
 ἀκρίβεια f nauwkeurigheid, correctheid, nauwgezetheid; strenge tucht; spaarzaamheid; juiste toedracht, waarheid.
 ἀκρίβης nauwkeurig, grondig; strikt; spaarzaam, krap; scrupuleus, hypercorrect; volledig, tot in de puntjes; adv. nauwelijks.
 ἀκρίβο-λογέομαι grondig nagaan.
 ἀκρίβως nauwkeurig kennen, begrijpen; grondig uitvoeren; nauwkeurig weergeven; nauwkeurig onderzoeken.
 ἀκρίς f sprinkhaan.
 ἀ-κρίστ-μυθος* 2 verwarde taal sprekend; duister van inhoud.
 ἀ-κρίτος 2 niet gescheiden, gemeenschappelijk; verward; ontelbaar, eindeloos; onbestist, willekeurig; zonder vorm van proces; soeverein, geen rekenschap schuldig.
 ἀ-κρίστ-φύλλος 2 met dicht gebladerte.
 ἀκρόμα n (het) gehoorde; voordracht, muziek.
 ἀκροδομα luisteren, τῶς; gehoorzamen.
 ἀκρόσσις f luisteren; gehoorzaamheid.
 ἀκροστήριον n gehoor-, rechtszaal.
 ἀκροστίς n (toehoorder).
 ἀκροστικός 3 voor meergevorderden.
 ἀκρο-βολίζομαι van verre werpen, schermtutelen (ook overdr.).
 ἀκρο-βόλιος f, ἀκρο-βολισμός mschermtuteling.
 ἀκρο-βόλιος m fruiteleur.
 ἀκρο-βυστία* f voorhuid; heidendom.
 ἀκρο-γυμνασιος n λίθος hoeksteen.
 ἀκρό-θρον n vruchtboom; boomvrucht.
 ἀκρο-θινάζομαι* (het beste) uitkiezen.
 ἀκρο-θῖνον n eerstelingenoffer, eregave; (aandeel van de) buit.

ἀκρο-κελαινώω* aan de oppervlakte donker worden; zich versomberen.
 ἀκρο-κομος 2 met haarbos op de kruin*; met loof aan de top*.
 ἀκρο-μαυσις lichtelijk razend (krankzinnig).
 ἀκρό-πολις f bovenstad, citadel, burcht; bolwerk, bescherming.
 ἀκρό-πολος* 2 met de punt doorborend, puntig, spits.
 ἀκρό-πολις* f z. ἀκρόπολις.
 ἀκρος 3 spits, (voor)uitstekend, hoogste, uiterste, voortreffelijk, uitmuntend; ἀκρα χείρ vingeroppert; ἐπ' ἀκρον op de tenen; ἀκρον ὄδωρ wateroppervlak; ἀκρος κρασπέδος* voorzichtig varend; ἀκρον πείθον zoom van de vlakte; n -ον top, hoogtepunt, voorgebergte; ἀκρα νύξ begin of einde van de nacht; κατ' -ον (ἐπιπέθεσθαι) op de uiterste punt.
 ἀκρο-σφαλής wankel.
 ἀκρο-τελείων n verslot, refrain.
 ἀκρο-φύσων n pijp van blaasbalg.
 ἀκρο-χειρίζομαι bij de handen pakken (bij het worstelen).
 ἀ-κρυπτος* 2 onbedekt.
 ἀ-κρύσταλλος 2 zonder ijs.
 ἀκρ-ωνυχία f top.
 ἀκρυπτιάζω (ook med.) (de) scheepssneb met versieringen) er af slaan; verminken.
 ἀκρυπτήριον n uitstekend deel, uitbremit, voorgebergte; scheepssneb; gevel (versiering).
 ἀκταυδώς opbeuren, opheffen.
 ἀ-κτέματος* 2 ongekamd.
 ἀ-κτέματος* 2 onbegraven, niet door begrafenisceremonies gewijd.
 ἀκτή (poët.) f A kaap, (steile) oever, strand; landtong; verhoging, hoogte*.
 B meel, eten, spijs*.
 ἀ-κτῆμων zonder bezit, arm.
 ἀ-κτῆτος 2 het verkrijgen niet waard; niet te verwerven.
 ἀκτίς f (zonne)straal, glans.
 ἀκτωρ* m aanvoerder.
 ἀ-κυβέρνητος 2 stuurloos.
 ἀκυλος* f eetbare eikel.
 ἀ-κύμαντος* 2 niet door golven bespoeld.
 ἀ-κύμος* 2, ἀ-κύμων* rustig.
 ἀ-κύρος 2 zonder recht, zonder invloed, zonder volmacht; niet kunnende beschikken over, τῶς; ongeldig.
 ἀ-κυρῶ ongeldig (krachteloos) maken; afschaffen.
 ἀ-κύρωτος* 2 niet bevestigd, onzeker.
 ἀκωκή f punt, spits, scherpte.
 ἀ-κάλυτος 2 ongehinderd, vrij.
 ἀκων A m werpspies.
 B tegen zijn zin, ongaarne, onwillig; onopzettelijk, ongewild.
 ἀλαβατρο-θήκη f kistje voor zalfftesjes.
 ἀλαβατρος mf, -ον n albast, (albasten) zalfftesje.
 ἀλαβατρο- z. ἀλαβατρο-.
 ἀλα-δε* adv. naar (de) zee.
 ἀλαζονεία f (het) pralen; te luide galm.
 ἀλαζονέομαι pochen, grootspreken.
 ἀλαζών pralend, leugenachtig; m bluffer, bedrieger.
 ἀλαίνω* dolen, omzwerven.
 ἀλαλή*, ἀλαλαγή* f, ἀλαλαγμός m (krijgs-)geschreeuw; jubel, geschal.
 ἀλαλάω (ook med.) krijgsgeschreeuw aanheffen; jubelen, weerklinken.
 ἀλαλήτος m krijgs-, angstgeschreeuw.
 ἀ-λάλητος* 2 onuitsprekelijk.
 ἀλαλέ* aor. v. ἀλέω.

* Αλαλομενης* uit Alalcomenae in Boeotië, (hulpende ?).
 α-λαλος 2 stom, sprakeloos.
 αλαλοκτημα* angstig, onrustig zijn.
 α-λαμπερος*, 2 α-λαμπής* zonder glans, duister.
 αλόμαι (ροήτ.) (aor. αλήθην, pf. αλόμαι) dolen, dwalen; twifelen; ontberen, τωός.
 αλαός (ροήτ.) 2 blind; blind makend.
 αλαο-σκοπή* f vergeefse wacht.
 αλαώ* blind maken.
 αλαπαδιός* 3 krachteloos, zwak.
 αλαπάζω (ροήτ.) vernietigen, doden.
 αλας (gen. -ατος) n zout.
 αλαστέω* verontwaardigd, toornig zijn.
 αλάστωρ* 2 z. αλάστωρ.
 α-λαστος (ροήτ.) 2 onvergetelijk, ondraaglijk; vervloekt, afschuwelijk.
 αλάστωρ m wreakedemon, om wraak schreeuwend; misdadig(er), afschuwelijk.
 αλάστος (Dor.) z. αλήτης.
 αλαωτός* f (het) blind maken.
 αλαγώς 3 smartelijk, pijnlijk; hevig, moeilijk; lijdend (comp. -superl. ook -ίων, -ιστος).
 αλαγώ pijn hebben, lijden; ziek zijn; bedroefd, bezorgd, verbitterd zijn.
 αλαγθών f, αλαγμα n, αλαγώς* f smart, pijn.
 αλαγώεις (ροήτ.) smartelijk, vol moeite.
 αλαγος n pijn; leed, kommer, zorg, verdriet; moeite.
 αλαγών pijn doen, krenken; pass. pijn voelen, bedroefd worden.
 αλαίνω (ροήτ.) (aor. ήλανον) krachtig, sterk maken; doen gedijen.
 αλάστωρ* groeien, gedijen.
 αλέα z. αλέη.
 αλεγυώς* z. αλεγυός.
 αλεγγίω*, αλεγύω*, αλέγω* zich bekommeren om, τι(νός), zorgen voor.
 αλεεώς 3 (ver)warm(end), zonnig.
 αλεεώω* z. αλέωμαι.
 αλέη f A zonnehitte.
 B (het) ontwijken.
 αλεεύς* z. αλεύς.
 αλέης* in de zon koesterend.
 αλειαρ* (gen. -ατος) n (tarwe)meel.
 αλειμμα n zalf(olie); (het) zalven.
 αλειπτης m trainer, oefenmeester.
 αλειου* n drinkbeker, bokaal.
 αλειπτης* m schuldige, boosdoener.
 αλειπτης z. αλειπτης.
 α-λειτούργητος 2 vrij van staatslasten.
 αλειφορ (gen. -ατος) n zalf; olie; hars.
 αλειφω (pf. αλήψα, pf. pass. αλήψ(ε)μμαι) zalven, bestrijken, verven.
 αλειφίς f (het) zalven.
 αλεκτρο-φωλιά* f hanengekraai.
 α-λεκτρος* 2 ongehuwd; ongelukkig.
 αλεκτροών, αλεκτωρ m haan.
 αλεν, αλέν* z. εΐλω.
 * Αλεξανδράδης als bij Alexander.
 αλεξ-άνεμος* 2 wind afwerend.
 αλέξω f verdediging, hulp.
 αλεξητήρ, ήτωρ m verdediger.
 αλεξητήριον n afweermiddel.
 αλεξι-κακος* 2 onheil afwendend.
 αλεξι-μορος* 2 noodlot, dood werend.
 αλεξι-φάρμακον n tegengift; middel tegen.
 αλέω (aor. ήλέσσα, ήλακον*, med. ήλέψαμην, fut. med. (Att.) αλέξομαι) afweren, verdedigen; helpen; med. zich verdedigen tegen, τυνά.
 αλόμαι ontwijken, vermijden; ontkomen; ontzag hebben voor, zich hoeden.
 αλέτης m molensteen.
 αλετριώ* m alen.

αλετριός* f maalster.
 αλευρον n fijn meel (vaak pl.).
 αλέω (aor. έλεσαν, pf. pass. αλήσεμαι) malen.
 αλεωρή f (het) ontwijken; bescherming.
 αλη f (het) omdolen; angst, waanzin.
 αληθεια f waarheid, eerlijkheid, oprechtheid; werkelijkheid; τή -g inderdaad, in waarheid.
 αληθεύω (ook med.) waarachtig zijn, waarheid spreken.
 αληθής waar, eerlijk; juist, echt; adv. ook -ές inderdaad, werkelijk.
 αληθίζομαι waarheid spreken.
 αληθινός 3 werkelijk, echt; betrouwbaar, waarheidlievend.
 αληθω* malen.
 α-λήσιος* 2 zonder graanveld (buit?), arm.
 α-ληκτος 2 z. αλληκτος.
 αλημα* n geslepen mens.
 αλημεναι*, αληναι inf. aor. pass. v. εΐλω.
 αλημω* rondlopend; zwerver.
 α-ληπτος 2 niet te vatten; onneembaar, onoverwinnelijk.
 αλής samen(gedrongen).
 αληρία* f (het) rondzwerven.
 αλητρώ (ροήτ.) zwerven, bedelen.
 αλητης m zwerver, bedelaar.
 αθρομαι* genezen (intr.).
 αλία f volksvergadering.
 αλιάδης* m visser.
 αλι-αίς* zeewaarts waaierend.
 α-λαστος* 2 hardnekkig, voortdurend.
 αλίβας gestorven, lijk.
 αλίγκιος (ροήτ.) 3 gelijk.
 αλιεύς zeeaan; visser.
 αλιευτικός 3 van het vissen; -κή f beroep van visser.
 αλιεύω* visser zijn, vissen.
 αλίγω A verzamelen.
 α-λίγη* de zee doorroeiend.
 α-λίθος 2 niet steenachtig.
 αλί-κλυτος* 2 door de zee bespoeld.
 αλί-κτυπος* 2 door de zee gebeukt; op zee bruisend, dreunend.
 α-λίμενος 2 zonder haven.
 αλι-μυρής* naar zee bruisend.
 αλι-ναίτης (ροήτ.) in zee verblijvend.
 αλιος A (Dor.) z. ήλιος.
 B 3-(2) bij, op zee; tot de zee behorend.
 C 3 vruchteloos, vergeefs.
 αλιω-τρεφής* in zee gevoed.
 αλιω (ροήτ.) vruchteloos maken, vrijdelen, vernietigen.
 α-λιπαρός* d.l. niet glanzend.
 αλι-πλαγκτός* 2 over zee zwervend.
 αλι-πλακτός* v.l. 2 door de zee gebeukt.
 αλι-πλοος* 2 in zee drijvend.
 αλι-πόρφυρος (ροήτ.) 2 van zeeperper.
 αλι-ροθος* 2 bruisend als de zee.
 αλις adv. in overvloed, rijklijk, genoeg.
 αλισημα* n bezoedeling.
 αλισκομαι (fut. αλώσομαι, aor. έάλων, ήλων, pf. έάλωκα, ήλωκα) gevangen genomen, veroverd, gedood, overweldigd worden; gegrepen worden, betrap worden; van schuld overtuigd, veroordeeld worden.
 αλιτειν (ροήτ.) (aor. ήλιτον of ήλιτόμην, part. αλιτήμενος) zondigen tegen, τυνά, zich vergripen, krenken.
 αλιτήμων*, αλιτήριος 2 zondig, goddeloos, misdadig, vreed.
 αλιτηρώδης verderfelik, boos.
 αλιτρηός* 2, αλιτρός (ροήτ.) 2 zondig, misdadig.
 αλι-τυπος* m visser.
 αλκαίος* 3 krachtig.

άλκαρ* n hulp, bescherming.
 άλκή f afweer; redding, hulp; (weer)kracht, sterkte, dapperheid; middel.
 άλκή* dat. sing. v. άλκή.
 άλκαμος 2 (3) weerbaar, strijdbaar.
 άλκήτος (ροήτ.) m verdediger, τωός, afweerder.
 άλκαυός f iisvogel.
 άλλά maar, toch, echter, ού μόνον, αλλά και niet alleen, maar ook; tenminste, althans; dan, behalve, άλλά ή tenzij; bij antwoorden: zeker, wel; bij vragen: hoe, dan soms; bij aansporing: welaan, toch; verbindingen: άλλά γε, άλλά γούν, άλλά ούν maar hoe dan; ού μόν άλλά niettemin; άλλά ούν in elk geval.
 άλλαγή f ruil, (ver)wisseling, verandering; (ruil)verkeer; vergelding.
 άλλακτικός 3 ruil-.
 άλλάσσω (-τω) veranderen (soms intr.), verwisselen, ruilen, τί τιμ, τί τιμω; kopen; vergelden, verlaten.
 άλλαχή adv. ergens anders heen, naar elders.
 άλλος άλλαχή de een hier-, de ander daarheen; άλλοτε άλλαχή nu hier-, dan daarheen.
 άλλαχό-θεν adv. elders vandaan.
 άλλαχό-θι adv. elders.
 άλλαχό-σε adv. naar elders.
 άλλαχού adv. elders, naar —.
 άλλέγω* z. άναλέγω.
 άλλη langs een andere weg; elders (heen); anders.
 άλλη-ηγορεύω* in beelden (allegorisch) spreken.
 ά-λληκτος (ροήτ.) 2 onophoudelijk.
 άλληλοειτά* (Hebr.) (halleluja; looft de Heer.
 άλληλο-φάγια f (het) elkaar opeten.
 άλληλο-φθορία f wederzijdse vernietiging.
 άλληλων etc. elkaar.
 άλλην (sc. δδών) langs een andere weg; άλλην και άλλην in verschillende richtingen; herhaaldelijk.
 άλλο-γενής* van een ander volk.
 άλλο-γλωσσος 2 vreemdtalig.
 άλλο-νοέω langs een ander houden.
 άλλο-γνατος* 2 vreemd.
 άλλοδαπός 3 van elders, vreemd.
 άλλο-δωμία f vreemd land.
 άλλο-δοξέω voor iets anders houden.
 άλλο-δοξία f onjuiste mening.
 άλλο-εδής er anders uitzieende.
 άλλο-θεν adv. elders; vandaan.
 άλλο-θι adv. elders; ver; in een ander geval; elders heen.
 άλλο-θροος (-ου) 2 een vreemde taal sprekend, vreemd; van een ander.
 άλλοιός 3 van andere soort; vervreemd, veranderd, ongunstig; n -ου (de) dood.
 άλλοθροής f verschil; verandering.
 άλλοιως trans. veranderen; pass. intr., sp. verslechteren, verergeren.
 άλλοιωσις f verandering, verschil.
 άλλο-κοτος 2 anders geaard, verschillend; ongewoon, tegennatuurlijk; weerzinwekkend.
 άλλομαι (aor. άλλο, άλτο, άλμενος, conl. άλγαι, άλται) springen, vooruitstormen, vliegen; opwellen.
 άλλο-πρόσ-αλλος 3 wispelturig, onbetrouwbaar.
 άλλος 3 (een) ander; άλλος άλλα ποιεί de een doet dit, de ander dat; vreemd, anders; niet geschikt, verschillend; onwaar; οί άλλοι de rest; άλλοι τε και zowel als bijzonder; εΐ τις και άλλος zo iemand dan zeker; τί άλλο ή immers niet? τάλλα voor het overige, verder; bij getallen εκατόν άλλοι nog eens honderd; οδδέ τις άλλος noch verder iemand.

άλλο-σε adv. naar elders.
 άλλοτε adv. op een andere tijd; een andere keer; — και — nu en dan; — μεν, — δέ nu eens, dan weer.
 άλλοτρι(ο)-επι-ακοπος* m die zich in anderen zaken mengt; spion.
 άλλοτριω-νομέω een verkeerde plaats geven.
 άλλοτριω-πραγμοσύνη f bemoeizucht.
 άλλότριος 3 van een ander, (ver)vreemd, andermans, buitenlands; vijandig, -ως έχω vijandig zijn; afkerig van; niet passend, ongeschikt voor, τωός; -οις (γυαμιοις) verwrongen.
 άλλοτρώτης f vervreemding.
 άλλοτρώω vervreemden, ontvreemden; pass. in vreemde handen komen; afkerig worden, τυν van iemand.
 άλλοτρώσις f (het) afwijzen, vervreemding; ontvreemding.
 ά-λλοφος* z. άλοφος.
 άλλο-φρονέω aan iets anders denken; van andere mening zijn; bewusteloos zijn.
 άλλο-φυλος 2 van andere stam; buitenlands, vreemd; niet-Jood.
 άλλο-χρως (-χρους, -χρως) 2 van andere kleur; er vreemd uitzieend.
 άλλωδής adv. elders heen; — άλλος de een hierheen, de ander daarheen; — άλλη in verschillende richtingen.
 άλ-λυώ* z. άναλυώ.
 άλλος adv. anders; zo maar, vergeefs; slecht (ook beter); overigens, verder; άλλως τε (και) in het bijzonder; και άλλως toch af.
 άλμα n sprong.
 άλμη f zee(water); pekkel; zoutvuil, -afzetting, -gehalte.
 άλμυρός f pekkel.
 άλμυρός 3 zout, zilt; bitter.
 άλοάω z. αλοάω.
 α-λοβος 2 zonder lapje (aan de lever).
 α-λογέω zich niet bekommeren om, niet letten op, τωός, vrachten.
 α-λογία f verwaarlozing, verachting; onbezonnenheid, ongerijmdheid.
 α-λόγητος 2 zonder overleg, onbezonnen, onverstandig; onberekenbaar; waardeloos.
 α-λογος 2 onverstandig, zinloos; redeloos; onverwacht, sprakeloos; npl. dieren.
 αλόη* f aloë.
 αλό-θεν* adv. van, uit de zee.
 αλοιάω dorsen, slaan.
 αλοϊφή f vet, olie, zalf; vernis, verf, kleur.
 αλοξ f voor, graanveld; wond*; overdr. huwelijksbed*.
 αλοσ-όβνη* f bewoester van de zee.
 αλοουργίς (-γός) purperkleuring; npl. purperen gewaden.
 αλοουργίς f purperen mantel.
 α-λουσία f vervuiling.
 α-λουτος 2 ongewassen, vuil.
 α-λοφος* 2 zonder helmboos.
 α-λογος (ροήτ.) f echtgenote.
 ήλς f zee(water); m zout(korrel).
 αλοος n heilige plaats, (heilig) woud; heiligdom.
 αλώδης in het bos (helezen).
 αλιτικός 3 bederven in het springen.
 αλικός 3 zoutachtig.
 αλυκτάζω z. αλύω.
 α-λύπητος niet gekweld, zonder smart, onbekommerd; niet kwellend, licht.
 α-λυπία f vrijheid van pijn, vrijheid van droefheid.
 α-λυπος z. α-λύπητος.
 α-λυπος 2 zonder lierspel, droevig.
 αλυσις f ketting, boei; kerker, gevangenschap.

d-λυσι-τελής nutteloos, schadelijk.
 δλυσκάδω*, δλυσκάνω*, δλυσκα (ροῦτ.) ont-
 wijken, vermijden, ontgaan.
 δλυσσω* z. δλυω.
 δ-λυτος 2 onverbrekelijk; onophoudelijk*,
 eindeloos*; onopgelost.
 δλυω ongedurig, buiten zich zelf zijn; op-
 gewonden, bedwelmend zijn περί θυμῶ; zich
 vervelen.
 ἄλφα η eerste letter v.h. alfabet.
 ἀλφάνω (ροῦτ.) (aor. ἤλφον) opbrengen, ver-
 werven; berokkenen.
 ἀλφει-βοιος (ροῦτ.) 3 runderen opbrengend,
 zeer begeerd.
 ἀλφιστής* ondernemend, geld verdienend
 (and.: brood etend).
 ἀλφιστον η (vooral pl.) gerstemeel.
 ἀλφιστο-ποιά f meelbereiding.
 ἀλφιστο-σιτέω gerstetap eten.
 ἀλφός m witte uitslag, huidziekte.
 ἀλφια npl. oogstfeest.
 ἀλωή f dorsvloer; boom-, wijngaard.
 ἀλωή* f dorsvloer; koren.
 ἀλωπεκή (-κῆ), ἀλωπεκίς f vossevel.
 ἀλώπηξ f vos.
 ἄλωσ f dorsvloer.
 ἀλώσιμος 2 in te nemen; te verwerven, te
 vinden; begrijpelijk.
 ἄλωσις f inname, verovering; gevangensname,
 gevangenschap.
 ἀλώσιός 3 in te nemen; bereikbaar.
 ἀμ- z. ἀνα-.
 ἀμα I adv. samen, bijeen; tegelijkertijd; ἀμα
 μὲν, ἀμα δὲ deels, deels; ἀμα τε — καί en
 tevens; bli part. gedurende, terwijl.
 II praep. c. dat. tegelijk. (samen) met, ἀμα
 (τῆ) ἡμέρα bij het aanbreken van de dag.
 III coni. ἀμα ἂν zodra.
 ἀ-μαθαίνω onwetend zijn, (εἶς) τι.
 ἀ-μαθής onwetend in, τινός; onvaren; on-
 beschaafd, ruw; dom; onberekenbaar; pass.
 onbekend.
 ἀ-μαθία f onwetendheid, onervarenheid; on-
 beschaafdheid; dwaasheid.
 ἀμαθος* f zand.
 ἀμαθύνω (ροῦτ.) tot stof maken, vernietigen.
 ἀμαμάκετος* 3 geweldig, razend, onweer-
 staanbaar, onbedwingbaar (?).
 ἀμαλδύνω* verwoesten, vernietigen.
 ἀμαλλα f school.
 ἀμαλλο-δετήρ* m schovenbinder.
 ἀμαλός (ροῦτ.) 3 zwak, teer, tener.
 ἀμαζα f vliegwielige wagen, vrachtwagen;
 Grote Beer.
 ἀμαξείωμα bereiden worden.
 ἀμαξί-ῆρης* voor (van) wagens, rij-
 wagen.
 ἀμαξίαος 3 een vrachtwagen vullend.
 ἀμαξίς f wagentje.
 ἀμαξίτος (ἀμ.) 2 berijdbaar voor wagens; f
 rijweg.
 ἀμαξο-πηγός m wagenmaker.
 ἀμαξο-πληθής* z. ἀμαξίαος.
 ἀμαράντινος 3, ἀμαράντος 2 onverwelk-
 baar.
 ἀμάρη* f sloot, greppel.
 ἀμαράνω (fut. ἀμαρήσομαι, aor. ἡμαρον,
 ἡμάρων, pf. ἡμάρηκα) missen, niet treffen,
 τινός, niet bereiken; ontberen, verliezen;
 afdwalen; zich vergissen, verkeerd doen,
 zondigen, een fout begaan; het laten ont-
 breken aan.
 ἀμαράς f fout, misstap, misdaad.
 ἀμαρή (-ῆ)* adv. samen, tegelijk.
 ἀμαρήμα η, ἀμαρτία f fout, vergissing; mis-
 daad, zonde.

ἀμαρτο-επίς* in zijn woorden dwalend; zich
 onjuist uitdrukking, zwetser.
 ἀ-μαρτύρητος, -τύρος 2 zonder getuigenis
 onbetuigd, ongemerkt.
 ἀμαρτωλός* m zondaar.
 ἀμα-τροχή* meelopen.
 ἀμα-τροχή* f botsing vd. wielen.
 ἀμαυρός 3 donker, nevelig; gedempt, zwak,
 mat; onaanzienlijk; blind.
 ἀμαυρώω verzwakken, verduisteren.
 ἀμαύρωμα η verduistering.
 ἀ-μαχεί, ἀ-μαχητή adv. zonder strijd.
 ἀ-μάχητος 2 die niet aan een slag heeft deel-
 genomen; onbedwingbaar.
 ἀ-μάχος 2 niet strijdend, zonder strijd; niet
 twistziek; onbedwingbaar.
 ἀμάω maaien, oogsten, verzamelen.
 ἀμα-β- z. ἀνα-β-.
 ἀμα-βατος* 2 te beklimmen.
 ἀμα-βλητήρ* adv. aanheffend, uitbrekend.
 ἀμαβλίσκου miskraam hebben, — bewerken.
 ἀμαβλύνω afstompen, verzwakken, ont-
 moedigen; matigen, kalmeren.
 ἀμαβλός stomp, afgestompt, zwak; mat, slap;
 ongevoelig, onverschillig.
 ἀμαβλυ-ωπέω, ἀμαβλυ-ώτω slechte ogen hebben.
 ἀμαβλυ-ωπία f zwak gezichtsvermogen.
 ἀμαβ-ωπός 2 half blind.
 ἀμα-βολάδην adv. opborrelend, ziedend.
 ἀμα-βολός f opgeworpen aarde.
 ἀμα-βολή (ροῦτ.) z. ἀναβολή.
 ἀμαβροσία f ambrozijn, godenspijs.
 ἀμαβρόσιος, ἀμαβροτος (ροῦτ.) 3 (2) onsterfelijk;
 eeuwig, goddelijk, heilig.
 ἀμαβροτό-παλος 2 met goddelijke paarden.
 ἀ-μαέγαρος 2 niet te benijden, rampzalig,
 ellendig.
 ἀ-μαέστος f amethyst.
 ἀμαείβω I act. (ver)wisselen, afwisselen; γόνυ
 γονυός* langzaam voortgaan; θηλόν passeren,
 overschrijden; ἐστίν*, στέγας verlaten;
 χάρην vergelden; θύρας doorgaan, binnen-
 gaan; τεύχεα* doen ruilen; πόνον vrijkopen;
 intr. part. ol. -οντες* daksparren.
 II med. afwisselen, antwoorden, τινά; ver-
 gelden, (danken, straffen).
 ἀ-μαείκτος, ἀ-μαείκτος 2 onverbiddelijk, hard,
 ruw.
 ἀμαείνω beter; dapper, edeler; aanzienlijker,
 voordeliger.
 ἀμέλγω melken.
 ἀμέλει zeker, vanzelfsprekend; nu.
 ἀμέλεια f zorgeloosheid, onverschilligheid.
 ἀ-μέλεσησία f gebrek aan oefening.
 ἀ-μέλετης 2 ongeoeffend, onvoorbereid.
 ἀ-μέλεω zorgeloos zijn, verwaarlozen, ver-
 geten τινός, verzuimen; opgeven.
 ἀ-μέλης zorgeloos, nalatig; verwaarloosd.
 ἀ-μέλεια* z. ἀμέλεια.
 ἀ-μεμπτος 2 onberispelijk; tevreden.
 ἀ-μεμφής niet afkeurend; z. ook voorg.
 ἀ-μενητός (ροῦτ.) 2 krachteloos, zwak.
 ἀ-μενητός* krachteloos maken.
 ἀ-μενής* zwak.
 ἀμέρα (Dor.) z. ἡμέρα.
 ἀμεργώ* plukken, nemen.
 ἀμερῶω beroven; verblinden, dof maken, ver-
 duisteren*; βίον* verliezen.
 ἀ-μερης ongedeeld, ondeelbaar.
 ἀ-μέριμος 2 onbezorgd; veronachtzaamd,
 vergeten.
 ἀμέριος (Dor.) z. ἡμέριος.
 ἀ-μέριστος 2 z. ἀμερίς.
 ἀ-μετά-θετος* 2 onveranderlijk, vast.
 ἀ-μετα-κίνητος 2 onbeweeglijk.

ἀ-μετα-μέλητος 2 niet te betreuren, geen be-
 rouw verwekkend; onboetvaardig, verstokt,
 zonder berouw.
 ἀ-μετα-νήτος 2 onboetvaardig.
 ἀ-μετά-πειστος 2 niet te overreden, niet tot
 andere gedachten te brengen.
 ἀ-μετά-παιτος 2 veranderlijk, vast.
 ἀ-μετά-στρατος 2 veranderlijk, onverzettelijk.
 ἀ-μετα-τραπέτι adv. zonder zich om te
 draaien.
 ἀ-μετά-στροφος 2 onveranderlijk.
 ἀ-μέτρητος 2 onmetelijk; ontelbaar.
 ἀ-μετρία f mateloosheid; wanverhouding,
 gebrek aan evenredigheid; excess; overmaat.
 ἀ-μετρο-επίς* (eindeloos) zetsend.
 ἀ-μετρος 2 onmetelijk, mateloos, onmeetbaar;
 onevenredig, onharmonisch; onmatig.
 ἀμη f schop, houwiel.
 ἀμη, ἀμή, ἀμηγή adv. op de een of andere
 manier; in zekere zin.
 ἀμην* (Hebr.) amen; voorwaar; het zij zo.
 ἀ-μήντος 2 zonder toorn.
 ἀμητήρ* m maier.
 ἀμητος m (het) maaien; oogst(tijd).
 ἀ-μήτωρ moederloos; niet moederlijk*.
 ἀ-μηχανώς radoeloo, hulpeloos zijn. τινί, in
 de onmogelijkheid verkeren, gebrek lijden
 aan, τινός.
 ἀ-μηχανία f hulpeloosheid, radoelooheid,
 nood; moeilijke situatie.
 ἀ-μήχανος 2 radoeloo, niet in staat tot, τινός.
 onmogelijk, gevaarlijk, benard; onover-
 winnelijk, onafwendbaar, onhandelbaar; ge-
 weldig, eindeloos; hopeloos, onverklaarbaar,
 ondenkbaar.
 ἀ-μηαντος 2 onbevlekt, rein, heilig.
 ἀ-μυγής, ἀ-μυκτος 2 onvermengd met, τινός;
 onvermengbaar, onvermengbaar; ontoeg-
 ankelijk, onherbergzaam.
 ἀμυλλα f (wed)strijd; wedijver, streven, be-
 geerte, (het) jagen naar*.
 ἀμυλλομαι wedijveren; een wedstrijd houden;
 zich meten met; zich beijveren.
 ἀμυλλήμα* n (het) streven.
 ἀμυλλητήρ* wedlopend, snel wentelend.
 ἀμυλλητικός 3 wedstrijd-
 ἀμυλλος 2 niet na te volgen.
 ἀ-μυξία f gebrek aan verkeer, — omgang.
 ἀμ-υπος 2 snel als een paard*; npl. infanterie
 tussen de cavalerie, voltigeurs.
 ἀ-μυθί adv. onbeloofd, ongestraft*.
 ἀ-μυθος 2 zonder loon, — soldij.
 ἀ-μυθωτος 2 onverhuurd.
 ἀ-μυτρο-χίτων* met chiton zonder gordel.
 ἀμυχθαλοεσσα* rokend (ongastvrij?).
 ἀμυ- z. ἀναμ-.
 ἀμια η ius, strik; knoop, band.
 ἀμιε = ἡμῆς.
 ἀμίες z. ἡμῆς.
 ἀμυ(ν) = ἡμῶν.
 ἀμ-μυγα (ροῦτ.) adv. gemengd, dooreen.
 ἀμυον* v. l., n. zand.
 ἀ-μυορίν* f ongeluk.
 ἀμυ-ορίν f grensland.
 ἀ-μυορος (ροῦτ.) z. ἡμέρα.
 ἀ-μυθτος 2 niet deuchtig, τινός, on-
 gelukkig.
 ἀμυός f zand (renbaan).
 ἀ-μυμάνετος 2 onvermeld, vergeten; niet
 gedachtig.
 ἀ-μυμιονέω niet gedachtig zijn; niet ver-
 geten.
 ἀ-μυμιοσύνη* f (het) vergeten.
 ἀ-μυμῶω zich niet herinnerend, vergetend;
 vergeten, onvermeld.
 ἀ-μυρητός vergeten.

ἀ-μυστία f (het) vergeten (zijn).
 ἀμυον* n offerschaal.
 ἀμυός mf lam.
 ἀ-μυονή adv. zonder moeite.
 ἀμύ-θεν (Att. ἀμύ-θεν) van een of ander punt af.
 ἀμυβαίος 3 (2) wisselend, beurtelings; ten
 antwoord; npl. -α dialoog in de tragedie.
 ἀμυβάς* (χλαίνα) wissel(k)ceed.
 ἀμυβή f ruil(handel), (het) wisselen; ver-
 gelding, tegenprestatie, loon, dank, straf;
 wisseling, afwisseling.
 ἀμυβητός* adv. afwisselend.
 ἀμυβός (ροῦτ.) 2 als aflossing; in ruil gegeven
 ter vergoeding.
 ἀ-μυορέω ontberen, missen, τινός.
 ἀ-μυορος 2 geen deel hebbend aan, vrij van,
 τινός, missend; ongelukkig.
 ἀμυλγός* m duister, donker.
 ἀμυργυός 3 van vias.
 ἀ-μυρος* z. ἀμυροος.
 ἀ-μυροφία f mismaaktheid, lelijkheid.
 ἀ-μυροφος 2 vormloos; wanstaltig, afzichtelijk;
 schandelijk, afschuwelijk.
 ἀμυός, ἀμύς = ἡμῆτερος (of ἐμός).
 ἀμυον* adv. heftig, onophoudelijk.
 ἀμυογέ-που adv. ergens.
 ἀ-μυοσία f gebrek aan harmonie; onbeschaafd-
 heid, ruwheid.
 ἀ-μυοστος 2 niet musisch, zonder zin voor het
 schone; onbegaafd, onbeschaafd.
 ἀ-μυοχέι (-θῆ) adv. zonder moeite.
 ἀ-μυοχτος 2 vrij van moeite, onvermoed.
 ἀμυ- (apocope) z. ἀνα-π-.
 ἀμυλιανός* n rust.
 ἀμυλιανός 3 van de wijnstok.
 ἀμυλιόεις (ροῦτ.) rijk aan wijnstokken.
 ἀμυλιός f wijnstok.
 ἀμυλο-οργική f (τέχνη) wijnbouw.
 ἀμυλο-οργός m wijngaardenier.
 ἀμυλιών m wijngaard, wijnberg.
 ἀμυπερές z. διαμπερές.
 ἀμυ-εἶτης f kleding, bovenkleed; pl. manier
 van kleden.
 ἀμυ-έγω (fut. ἀμύξω, aor. ἡμυεσχοι) omgeven,
 (om)kleden, bedekken; med. aanhebben,
 gekleed zijn, aantrekken.
 ἀμυ-εἶχω z. ἀμύξω.
 ἀμυλάκτιμα* n misstap, misdrif.
 ἀμυλακτία f misdaad (tegen, τινός).
 ἀμυλακτικός (ροῦτ.) (aor. ἡμυλακον, pf. ἡμυλά-
 κηται) een fout maken, falen; ontberen, niet
 bereiken, missen τινός.
 ἀμυμνα, ἀμυμνήθη, ἀμυμνο* z. ἀναπνέω.
 ἀμυμκτίριον* n teugel, toom.
 ἀμυμῆ m hoofdband; rad.
 ἀμυ-παιτίς f eb.
 ἀμυνδάλωτος 3 van amandelen.
 ἀμυμνα* n (het) openrijten, uitrukken.
 ἀμυμνός* adv. samen; tegelijk.
 ἀμυμρος 3 vaag, donker, onduidelijk, nauwe-
 lijks leesbaar.
 ἀ-μυζώω = μύζω zuigen.
 ἀ-μυζήτος 2 A niet ingewijd.
 B lek.
 ἀ-μυορος 2 ontzaglijk veel.
 ἀμυμω (ροῦτ.) onberispelijk, voortreffelijk.
 ἀμυμνα f verdediging, wraak.
 ἀμυμναθεῖν* aor. (ook als med.) z. ἀμύνω.
 ἀμυμντρος 3 defensief; -α npl. verdedigings-
 middelen.
 ἀμυμτωρ (ροῦτ.) m beschermder, wreker.
 ἀμύνω I act. afweren, afwenden; helpen, be-
 schermen, verdedigen, τινά; vergelden,
 straffen.
 II med. zich verweren, zich verdedigen tegen,

τινά; strijden voor, *περὶ, ὑπέρ*; weerstand bieden; zich wreken, vergelden.
 μύσσω (-πτω) openrijten, steken; wonden, kwetsen, pijnigen.
 ἀ-μυστίω* gulzig, met grote slokken drinken.
 ἀ-μυστίς *f* grote teug.
 ἀμυχή *f* (het) openrijten, schram.
 ἀμυχίαιος 3 oppervlakkig.
 ἀμφ- (apocope) *z. ana-φ-.*
 ἀμφ-αγαπάω* (ook *med.*) met liefde omringen, vriendelijk ontvangen.
 ἀμφ-αγέρομαι* zich verzamelen om.
 ἀμ-φάδδ = -δόν = -άδην = -ήν *adv.* openlijk.
 ἀμ-φάδιος, ἀμ-φάδος (poët.) 3 openlijk.
 ἀμφ-ἀσσομαι* aan alle kanten aanstormen; fladderen om.
 ἀμφ-άκης (Dor.) *z. ἀμφήκης.*
 ἀμφ-αμείβομαι* zich hullen in, *τι.*
 ἀμφ-αράβειω* kletteren (rond)om.
 ἀμ-φαστή* *f* sprakeloosheid.
 ἀμφ-αἰτέω* klinken rondom.
 ἀμφ-αφάω* (ook *med.*) rondom betasten, bevoelen; τόξον hanteren.
 ἀμφ-ελκτός* 2 gestrengd rond.
 ἀμφ-έπω *z. ἀμφιέπω.*
 ἀμφ-έρχομαι rondom omgeven, doordringen tot.
 ἀμφ-ήκης (poët.) tweesnijdend, scherp.
 ἀμφ-ημερινός 3 alledaags.
 ἀμφ-ηρεφής* aan beide zijden bedekt.
 ἀμφ-ήρης* rondom bevestigd, aan beide zijden vastgemaakt.
 ἀμφ-ηρικός 3 met dubbele riemen.
 ἀμφ-ήριστος* 2 betwist, bestreden.
 ἀμφί *I adv.* aan beide zijden; rondom.
 II *praep.* a) *c. gen.* (rond)om; wegens, om, betreffende.
 b) *c. dat.* om, bij, op; over, wegens.
 c) *c. acc.* om, bij; over, wegens, om; gedurende, omstreeks; ongeveer, tegen; *ol* ἀμφί τιος *de* omgeving, vrienden van iemand.
 ἀμφιάζω* bekleden.
 ἀμφί-αλος 2 door de zee omgeven; tussen twee zeeën gelegen.
 ἀμφί-αχρία* jammerend om.
 ἀμφί-βαίνω rondgaan; berijden; omgeven; *pf.* beschermen.
 ἀμφι-βάλλω *I act.* omwerpen, leggen, maken om; aandoen; uitwerpen *δικτυον*, omarmen; omsingelen, insluiten; twijfelen; *intr.* verhuizen.
 II *med.* (zich) aantrekken, zich toerusten met, om iets heen werpen.
 ἀμφί-βασις* *f* verdediging, afweer.
 ἀμφί-βιος 2 op het land en in het water levend.
 ἀμφί-βλημα* *n* kleding, uitrusting; omheining.
 ἀμφί-βληστρικός 3 netvormig.
 ἀμφί-βληστρον *n* werpnet, visnet.
 ἀμφι-βόλα *f* -ή έχόμενος van beide kanten aangevallen (*of*: in twijfel?).
 ἀμφί-βολος 2 rondom beschoten, aangevallen; twijfelachtig, onzeker; -ον* *n* kleed.
 ἀμφί-βροτος* 2 de man geheel dekkend.
 ἀμφι-βύμιος* 2 om het altaar.
 ἀμφι-γνώω (*impf.* ημφεγνόνω) onzeker, besluiteloos zijn; niet herkennen.
 ἀμφι-γυθής* met sterke handen (*of*: aan beide zijden kreupel?).
 ἀμφί-γυος 2 met dubbele punt*; *pl.* beide sterk*.
 ἀμφι-δαίω* *pf.* ἀμφιδέδης *is* ontbrand om.
 ἀμφι-δάκρυτος* 2 beweend, rijk aan tranen.
 ἀμφί-δασυσ* rondom ruijg.
 ἀμφι-δαίω *pl.* ringen, deuringen.

ἀμφι-δέξιος 2 dubbelzinnig; tweesnijdend*; *pl.* beide.
 ἀμφι-δήριτος 2 twijfelachtig.
 ἀμφι-διεώω* draaien rondom.
 ἀμφι-δρομος* 2 omgevend.
 ἀμφι-δρυφής, -φος* (poët.) 2 aan beide zijden (geheel) opengekrabd.
 ἀμφι-δυμος 2 dubbel.
 ἀμφι-δύομαι* aantrekken.
 ἀμφι-έλισσα* dubbel gekruld, aan beide kanten gebogen.
 ἀμφι-έννυμι, -εννύω (*fut.* ἀμφιέσω *of* ἀμφιῶ, *aor.* ημφίεσα, *pf.* ημφίεσμαι) aantrekken, aandoen, *τινά τι*; *med.* zich aantrekken, zich aankleden.
 ἀμφι-έπω bezig zijn met, *τι*, klaarmaken, ordenen, besturen; beschermen; verzorgen, bedienen; vasthouden, hanteren; (van vuur) omspelen, omgeven.
 ἀμφι-εργαίω *n* kleding.
 ἀμφι-εζάνω* zich rondom afzetten.
 ἀμφι-θάλής *iem.* wegens beide ouders nog leven*; volledig *ἀλήθεια*.
 ἀμφι-θετός* 2 met dubbel handvat.
 ἀμφι-θίω lopen om, *τινά*.
 ἀμφι-θρηκτός* 2 tweesnijdend.
 ἀμφι-θρηπτός* 2 rondom geronnen.
 ἀμφι-θυρός* 2 met dubbele ingang.
 ἀμφι-καλύπτω (rondom) bedekken, verbergen; *τινά τι* *iem.* met iets bedekken, iets om *iem.* heen leggen, trekken.
 ἀμφι-καίω* rondom kloven, afhakken.
 ἀμφι-κεμαίω omvatten, omarmen, liggen op.
 ἀμφι-κίω* met zuilen omgeven.
 ἀμφι-κλυτός* 2 omspoeld.
 ἀμφι-κομος* 2 dichtbebladerd.
 ἀμφι-κρανός* 2 met twee hoofden.
 ἀμφι-κρημνός* 2 rondom steil.
 ἀμφι-κρύπτω* rondom bedekken.
 ἀμφι-κτιόνες (-κτιόνες) *mpl.* naburen, omwoners; Amphictyonen (vereniging van staten).
 ἀμφι-κτυον(ε)ία *f* Amphictyonie.
 ἀμφι-κτυονικός 3 amphictyonisch.
 ἀμφι-κτυονίς *f* beschermster *vd.* Amphictyonen.
 ἀμφι-κύπελλος* 2 met dubbel handvat.
 ἀμφι-λαφής omvangrijk, breed, machtig; breedgetakt, dichtbegroeid; groot, geweldig, overvloedig.
 ἀμφι-λαχαίνω* rondom loshakken.
 ἀμφι-λέγω een woordwisseling hebben, disputeren, betwisten.
 ἀμφι-λεκτός, ἀμφι-λογός 2 bestreden, twijfelachtig, onzeker; verbitterd.
 ἀμφι-λοφος* 2 om de nek.
 ἀμφι-λύκη* *f* morgenschemering.
 ἀμφι-μαίωμαι* (*aor.* -μίσασθε) rondom afwissen.
 ἀμφι-μάτορες* (Dor.) kinderen van verschillende moeders (maar dezelfde vader).
 ἀμφι-μάχομαι* rondom iets strijden, bestormen, *τι*; voor, om, over iets strijden.
 ἀμφι-μέλανα* rondom donker, versomberd.
 ἀμφι-μυκδομαι* weggalmen.
 ἀμφι-νεκτής, -νεκτῆρος* 2 waarom wordt gevochten, fel begeerd.
 ἀμφι-νέμομαι* rondom bewonen; wonen rond.
 ἀμφι-νοέω *z. ἀμφιγνοέω.*
 ἀμφι-πέλομαι* klinken om, *τινά*.
 ἀμφι-πένομαι* *z. ἀμφιπέω.*
 ἀμφι-περι-στέφω (ook *med.*) omkransen.
 ἀμφι-περι-στράφω* naar alle kanten in het rond jagen.
 ἀμφι-πίπτω, -πίπτω* zich werpen op.

ἀμφι-πλεκτός* 2 omvattend.
 ἀμφι-πληκτός* 2 aan weerszijden beukend.
 ἀμφι-πλήξ* tweesnijdend; ἀρα* dubbel treffend.
 ἀμφι-πολέω bezig zijn met, zorgen voor, beschermen.
 ἀμφι-πόλος omgeven, omgaan met; beschermen, zorgen voor.
 ἀμφι-πόλος *mf* dienend, dienaar, dienares; priesteres*.
 ἀμφι-ποτόμαι* zorgen voor.
 ἀμφι-πορφύρεος* 3 met purperen zoom.
 ἀμφι-ποτόμαι* fladderen om.
 ἀμφι-πυχη* *f* omarming.
 ἀμφι-πυλός* 2 met twee deuren.
 ἀμφι-πυρός* 2 door vuur omringd; met twee fakkels (door fakkels omgeven).
 ἀμφι-ρύτος 2 omstroomd.
 ἀμφίς *I adv.* aan beide kanten, rondom; uiteen, gescheiden, tegengesteld.
 II *praep.* a) *c. gen.* rondom; verre van.
 b) *c. dat.*, *c. acc.* rondom, aan beide kanten.
 ἀμφιο-βασίη *z. ἀμφιο-βήτης.*
 ἀμφιο-βατέω (Ion.), ἀμφιο-βητέω (Att.) (*impf.* ημφεβῶ, ημφεβῶ, ημφεβῶ) twisten, disputeren; tegenspreken, beweren tegen, oneens zijn; betwijfelen; ἀμφιοβατούμενον *n* twistpunt.
 ἀμφιο-βήτημα *n* twistpunt, kwestie.
 ἀμφιο-βήτησις 2 betwist, onzeker.
 ἀμφιο-βήτης *f* strijd(vraag), twijfel; aanspraak, claim.
 ἀμφιο-βήτησις 3 geneigd tot debatteren; -ή (τέχνη) *f* dispuuteer(kunst).
 ἀμφιο-βητικός 2 rondom gaan staan, be-Igeren; zich rondom verheffen.
 ἀμφι-στομος 2 (met) dubbel(e) opening).
 ἀμφι-στρατομαί* belegeren.
 ἀμφι-στρεφής* naar weerszijden gedraaid.
 ἀμφι-τάμνω* (mes) rondom afsnijden.
 ἀμφι-πίθμι omleggen, omdoen, *τινά τι*; bekleden, bedekken; opleggen; *med.* iets aantrekken, opzetten.
 ἀμφι-τόμος* 2 tweesnijdend.
 ἀμφι-τομος* 2 rondom afgerond.
 ἀμφι-τόης* met twee openingen; *f* doorgang door de rots.
 ἀμφι-τρομέω* sidderen voor, *τινός*.
 ἀμφι-φάλος* 2 met twee beugels.
 ἀμφι-φανής* rondom zichtbaar; aan allen bekend.
 ἀμφι-φοβέομαι* vluchten rondom, *τινά*.
 ἀμφι-φορέος* *m* kruik; lijkrum.
 ἀμφι-φράζομαι* goed overwegen.
 ἀμφι-χάσκω* gapen rondom; willen verslinden.
 ἀμφι-χέω uitgieten over, verbreiden over; *med.* zich uitstorten over, omgeven, omarmen; klinken rondom.
 ἀμφι-χρυσός* 2 rondom verguld.
 ἀμφι-χυτός* 2 rondom opgeworpen.
 ἀμφ-όδον *n* straat, kruispunt.
 ἀμ-φορέος *n* kruik; maat voor vloeistoffen: ± 26,2 liter.
 ἀμφορότης *adv.* langs beide wegen; in beide gevallen.
 ἀμφορότη-πιον *n* geldlening op een schip, waarbij de lener het risico voor heen- en terugvaart droeg.
 ἀμφότερος 3 (elk van) beide.
 ἀμφοτέρω-θεν *adv.* van, aan beide kanten.
 ἀμφοτέρω-θε *adv.* aan beide kanten.
 ἀμφοτέρως *adv.* op beide manieren.
 ἀμφοτέρω-σε *adv.* naar beide kanten.
 ἀμφ-ουδής* bij beide oren.

ἀμ-φορσαυτο* *z. ἀναφορίζομαι.*
 ἀμφορ beide (*gen.-dat.* ἀμφοίν).
 ἀμφ-ἄβολος* *m* tweeruinige werpspies.
 ἀμφ-ωτός* 2 met twee oren.
 ἀ-μύμητος 2 onberispelijk.
 ἀμυμον *n* amomum, Indische balsemstruik.
 ἀ-μυμος 2 onberispelijk; rein*.
 ἀμύς, ἀμυωγέπος *adv.* op een of andere wijze.
 ἀν *A z. ἐάν.*
 B *z. ἀνά, ἀνα.*
 C *partikel* (oorspronkelijk generaliserend) duidt meestal een door de omstandigheden bepaalde mogelijkheid aan. Vgl. de Griekse syntaxis voor potentialis, generalis, futuralis, iterativus, en irrealis *vh.* verleden.
 ἀν (crasis) = ἀ *án*.
 ἀν *I adv.* (naar) boven; Γ 268 = ἀν-έστη; ἀνα (sta) *op*; verspreid over, vermengd met (*metastal in tmeses*).
 II *praep.* a) *c. gen.* op.
 b) *c. dat.* op, boven op, aan.
 c) *c. acc.* naar boven, *ἀν' ἑθόν* recht omhoog, *ἀνὰ τὸν ποταμόν* stroomopwaarts; verspreid over *ἀν' ἄστυ*; gedurende, *ἀνὰ χρόνον* na verloop van tijd; *verhouding aanduidend*: *ἀνὰ δὲ δέκα* twee op tien; *distributief*: *ἀνὰ δέο* telkens twee, paarsgewijze; *ἀνὰ πῶσαν* *ἡμέραν* dagelijks; *ἀνὰ δικασία* *στάδια* ongeveer; *uitdrukkingen*: *ἀνὰ στόμα* *ἔχων* hekelien; *ἀνὰ κράτος* uit alle macht; *ἀνὰ λόγον* naar evenredigheid; *ἀνὰ μέρος* om beurten.
 ἀν-άσπερος* *z. ἀάσπερος.*
 ἀνα-βάδω *n* trede, trap.
 ἀνα-βαίνω beklimmen, opgaan, bestijgen; opschieten (van planten); aan boord gaan van *ναῦν* *of* *ἀνά πῆος*; het binnenland intrekken; doortrekken; te paard stijgen; bespringen; landen; buiten de oevers treden; *φάντις* zich verspreiden, opkomen* (*v. gedachte*); overgaan op, aflopen; optreden *ἐπι τὸ βῆμα*, zitting nemen; *caus. aor.* (ook *med.*) -έβησα aan boord nemen.
 ἀνα-βαρκεύω* in bacchische vervoering raken; *trans.* - brengen.
 ἀνα-βάλλω *I act.* opwerpen; optillen; afwerpen; uitstellen, vertragen.
 II *med.* omwerpen; μάχος *op* zich nemen, aandurven; aanheffen, beginnen; uitstellen.
 ἀνά-βασις *f* bestijgen, opklimmen; tocht naar het binnenland; trap, opgang; *πάσα ἀμ-βασία* *de* hele ruitelij.
 ἀνα-βάτης *m* omhoog geklommen* (αμβ.); ruitier; berijder.
 ἀνα-έβριμχος* het borrelt op.
 ἀνα-βιβάζω (*fut.* -άσω, *att.* -ώ) doen bestijgen; *δικτυον*, *ναῦν* aan land trekken; (muur) optrekken, op de juiste hoogte brengen; *med.* voor zich doen optreden (voor gerecht), ter verantwoording roepen.
 ἀνα-βιάω, ἀνα-βιάσκομαι *I (aor.* -έβιω) weer opleven.
 II (*aor.* -βιώσασθαι) weer tot het leven terugkeren.
 ἀνα-βλαστάνω ontspruiten, weer opbloeien.
 ἀνα-βλέπω omhoog kijken, zien naar, *πρός, ἐφ' ἑ, τι, τινί, φλόγα* met vurige blik; *φῶς* terugzien; weer de ogen openen, herleven.
 ἀνά-βλεψίς* (het) herkrijgen van het gezichtsvetmogen; weer kunnen zien.
 ἀνα-βλήσις* *f* uitstel, vertraging.
 ἀνα-βλήζω opwellen, opborrelen.
 ἀνα-βοάω (*aor.* -έβωσα *Hdt.*) uitroepen, luid schreeuwen; toe-, aanroepen; bejammeren; bevelen.